

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

21 martie 2016

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 106/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 106/02 Cauzele conectate C-659/13 și C-34/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber), Finanzgericht München – Germania, Regatul Unit) – C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs (C-659/13), Puma SE/Hauptzollamt Nürnberg (C-34/14) (Trimitere preliminară — Admisibilitate — Dumping — Importuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Validitatea Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 — Acordul antidumping al OMC — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 2 alineatul (7) — Stabilirea existenței dumpingului — Importuri care provin din țări care nu au economie de piață — Cereri de obținere a statutului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață — Termen — Articolul 9 alineatele (5) și (6) — Cereri de tratament individual — Articolul 17 — Eșantionare — Articolul 3 alineatele (1), (5) și (6), articolul 4 alineatul (1) și articolul 5 alineatul (4) — Cooperarea industriei Uniunii — Articolul 3 alineatele (2) și (7) — Stabilirea existenței unui prejudiciu — Alți factori cunoscuți — Codul vamal comunitar — Articolul 236 alineatele (1) și (2) — Rambursarea unor taxe nedatorate legal — Termen — Caz fortuit sau caz de forță majoră — Nevaliditatea unui regulament de instituire a unor taxe antidumping) 2

2016/C 106/03	Cauza C-50/14: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 28 ianuarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Italia) – Consorzio Artigiano Servizio Taxi e Autonoleggio (CASTA) și alții/Azienda sanitaria locale di Ciriè, Chivasso e Ivrea (ASL TO4), Regione Piemonte (Trimitere preliminară — Achiziții publice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Directiva 2004/18/CE — Servicii de transport sanitar — Legislație națională care autorizează autoritățile sanitare teritoriale să încredințeze activitățile de transport sanitar asociațiilor de voluntariat care îndeplinesc cerințele legale și sunt înregistrate, prin atribuire directă și fără publicitate, în schimbul rambursării cheltuielilor suportate — Admisibilitate)	3
2016/C 106/04	Cauzele conexe C-283/14 și C-284/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 ianuarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf, Finanzgericht Hamburg – Germania) – CM Eurologistik GmbH/Hauptzollamt Duisburg (C-283/14), Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)/Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14) [Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 158/2013 — Validitate — Taxă antidumping instituită cu privire la importurile de anumite citrice preparate sau conservate originare din China — Executarea unei hotărâri prin care s-a constatat nevaliditatea unui regulament precedent — Redeschiderea anchetei inițiale privind stabilirea valorii normale — Reinstituirea taxei antidumping pe baza aceluiași date — Perioada de anchetă care trebuie luată în considerare]	4
2016/C 106/05	Cauza C-336/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Sonthofen – Germania) – Procedură penală împotriva lui Sebat Ince (Libera prestare a serviciilor — Articolul 56 TFUE — Jocuri de noroc — Monopol public în materie de pariuri pe competițiile sportive — Autorizație administrativă prealabilă — Excludere a operatorilor privați — Colectare de pariuri în numele unui operator stabilit în alt stat membru — Sancțiuni penale — Dispoziție națională contrară dreptului Uniunii — Eliminare — Tranziție către un regim care prevede acordarea unui număr limitat de licențe unor operatori privați — Principiile transparenței și imparțialității — Directiva 98/34/CE — Articolul 8 — Reglementări tehnice — Norme privind serviciile — Obligația de notificare)	5
2016/C 106/06	Cauza C-375/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 ianuarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Frosinone – Italia) – Procedură penală împotriva Rosanna Laezza (Trimitere preliminară — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Hotărâre a Curții care a declarat incompatibilă cu dreptul Uniunii reglementarea națională privind concesiunile pentru activitatea de colectare de pariuri — Reorganizarea sistemului printr-o nouă procedură de cerere de ofertă — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)	6
2016/C 106/07	Cauza C-398/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 ianuarie 2016 – Comisia Europeană/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Tratarea apelor urbane reziduale — Articolul 4 — Tratare secundară sau echivalentă — Secțiunile B și D din anexa I)	6
2016/C 106/08	Cauza C-415/14 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 28 ianuarie 2016 – Quimitécnica.com – Comércio e Indústria Química, SA, José de Mello – Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA/Comisia Europeană (Recurs — Înțelegeri — Piața europeană a fosfaților pentru hrana animalelor — Amendă aplicată recurentelor ca urmare a unei proceduri de tranzacționare — Plată eșalonată a amenzii — Cerința constituirii unei garanții bancare la o bancă ce dispune de un rating financiar „AA” pe termen lung — Obligația de motivare)	7

2016/C 106/09	Cauza C-514/14 P: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 28 ianuarie 2016 – Éditions Odile Jacob SAS/Comisia Europeană, Lagardère SCA, Wendel (Recurs — Operațiune de concentrare de întreprinderi pe piața de editare a cărților — Decizie adoptată ca urmare a anulării unei decizii de aprobare a cumpărătorului anumitor active pentru lipsa de independență a unui mandatar — Articolul 266 TFUE — Executarea hotărârii de anulare — Obiectul litigiului — Temeiul juridic al deciziei în litigiu — Efect retroactiv al acesteia — Independența cumpărătorului activelor cesionate față de cesionar)	7
2016/C 106/10	Cauza C-61/15 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 28 ianuarie 2016 – Heli-Flight GmbH & Co. KG/ Agenția Europeană de Siguranță a Aviației (AESA) (Recurs — Aviația civilă — Cereri depuse pentru aprobarea condițiilor de zbor — Decizie a Agenției Europene de Siguranță a Aviației — Respingerea unei cereri — Procedură administrativă precontencioasă obligatorie — Posibilitatea introducerii unei acțiuni în fața instanței Uniunii Europene — Atribuțiile instanței — Adoptarea unor măsuri de organizare a procedurii — Obligație — Aprecieri tehnice complexe)	8
2016/C 106/11	Cauza C-64/15: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 28 ianuarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – BP Europa SE/Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Trimitere preliminară — Fiscalitate — Regimul general al accizelor — Directiva 2008/118/CE — Neregulă produsă pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile — Deplasare a produselor în regim suspensiv de accize — Produse lipsă la momentul livrării — Perceperea accizei, în lipsa dovezii privind distrugerea sau pierderea produselor)	8
2016/C 106/12	Cauza C-163/15: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 4 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf – Germania) – Youssef Hassan/Breiding Vertriebsgesellschaft mbH (Trimitere preliminară — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 23 — Licență — Registrul mărcilor comunitare — Dreptul licențiatului de a introduce o acțiune în contrafacere în pofida neînscrierii licenței în registru)	9
2016/C 106/13	Cauza C-666/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Noord-Holland (Țările de Jos) la 14 decembrie 2015 – X, GoPro Coöperatief UA/Inspecteur van de Belastingdienst Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond	10
2016/C 106/14	Cauza C-667/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 14 decembrie 2015 – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV/Paul Adriaensens și alții	10
2016/C 106/15	Cauza C-673/15 P: Recurs introdus la 15 decembrie 2015 de The Tea Board împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 2 octombrie 2015 în cauza T-624/13, The Tea Board/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	11
2016/C 106/16	Cauza C-674/15 P: Recurs introdus la 15 decembrie 2015 de The Tea Board împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 2 octombrie 2015 în cauza T-625/13, The Tea Board/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	13
2016/C 106/17	Cauza C-675/15 P: Recurs introdus la 15 decembrie 2015 de The Tea Board împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 2 octombrie 2015 în cauza T-626/13, The Tea Board/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	15
2016/C 106/18	Cauza C-676/15 P: Recurs introdus la 15 decembrie 2015 de The Tea Board împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 2 octombrie 2015 în cauza T-627/13, The Tea Board/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	16

2016/C 106/19	Cauza C-678/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 16 decembrie 2016 – Mohammad Zadeh Khorassani/Kathrin Pflanz	18
2016/C 106/20	Cauza C-688/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la 21 decembrie 2015 – Agnieška Anisimovienė și alții	19
2016/C 106/21	Cauza C-691/15 P: Recurs introdus la 17 decembrie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 7 octombrie 2015 în cauza T-689/13, Bilbaína de Alquitranes și alții/Comisia	20
2016/C 106/22	Cauza C-692/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 21 decembrie 2015 – Security Service Srl/Ministero dell'Interno, Questura di Napoli, Questura di Roma	21
2016/C 106/23	Cauza C-693/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 21 decembrie 2015 – Il Camaleonte Srl/Questore di Napoli, Ministero dell'Interno	22
2016/C 106/24	Cauza C-694/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 21 decembrie 2015 – Vigilanza Privata Turrus Srl/Questore di Napoli	23
2016/C 106/25	Cauza C-697/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italia) la 28 decembrie 2015 – MB Srl/Società Metropolitana Acque Torino (SMAT)	24
2016/C 106/26	Cauza C-6/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 6 ianuarie 2016 – Holcim France SAS, succesoare în drepturi a societății Euro Stockage, Enka SA/Ministre des finances et des comptes publics	24
2016/C 106/27	Cauza C-14/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 11 ianuarie 2016 – Société Euro Park Service, succesoare în drepturi a societății Cairnbulg Nanteuil/Ministre des finances et des comptes publics	25
2016/C 106/28	Cauza C-19/16 P: Recurs introdus la 13 ianuarie 2016 de Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 28 octombrie 2015 în cauza T-134/11, Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd/Comisia Europeană	26
2016/C 106/29	Cauza C-38/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 25 ianuarie 2016 – Compass Contract Services Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	27
2016/C 106/30	Cauza C-61/16 P: Recurs introdus la 4 februarie 2016 de European Bicycle Manufacturers Association împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 26 noiembrie 2015 în cauza T-425/13, Giant (China) Co. Ltd/Consiliul Uniunii Europene	28
Tribunalul		
2016/C 106/31	Cauza T-620/11: Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2016 – GFKL Financial Services/Comisia [„Ajutoare de stat — Legislație fiscală germană privind reportarea pierderilor în anii fiscali următori (Sanierungsklausel) — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă — Acțiune în anulare — Afectare individuală — Admisibilitate — Noțiunea de ajutor de stat — Caracter selectiv — Natura și economia regimului fiscal — Resurse publice — Obligația de motivare — Încredere legitimă”]	29

2016/C 106/32	Cauza T-562/13: Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2016 – Isotis/Comisia („Clauză compromișorie — Programul-cadru pentru competitivitate și inovație — Contract REACH112 — Rambursarea sumelor avansate — Costuri neeligibile”)	29
2016/C 106/33	Cauza T-676/13: Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2016 – Italian International Film/EACEA [„Program de sprijin pentru sectorul audiovizual european (MEDIA 2007) — Măsuri de susținere a distribuției transnaționale de filme europene — Cerere de propuneri în cadrul sistemului «selectiv» 2013 — Act al EACEA prin care reclamanta este informată despre respingerea candidaturii privind filmul «Only God Forgives» — Act al EACEA care confirmă refuzul, dar care conține motive noi — Competență — Repartizarea sarcinilor între Comisie și EACEA — Competență nediscreționară — Acțiune în anulare — Act atacabil — Admisibilitate — Obligația de motivare — Ghidul permanent 2012-2013 — Acord de distribuire materială sau fizică — Lipsa unei comunicări prealabile către EACEA — Ineligibilitatea candidaturii”]	30
2016/C 106/34	Cauza T-135/14: Hotărârea Tribunalului din 5 februarie 2016 – Kicktipp/OAPI – Societă Italiana Calzature (kicktipp) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale kicktipp — Marca națională verbală anterioară KICKERS — Norma 19 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Norma 98 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	31
2016/C 106/35	Cauza T-247/14: Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2016 – Meica/OAPI – Salumificio Fratelli Beretta (STICK MiniMINI Beretta) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative STICK MiniMINI Beretta — Marca comunitară verbală anterioară MINI WINI — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 216/96”]	32
2016/C 106/36	Cauza T-686/14: Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2016 – Italia/Comisia („FEOGA — Secțiunea «Garantare» — FEAGA et FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Fructe și legume — Sectorul prelucrării tomatelor — Ajutoare pentru organizațiile de producători — Cheltuieli efectuate de Italia — Proporționalitate — Autoritate de lucru judecat”)	32
2016/C 106/37	Cauza T-722/14: Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2016 – PRIMA/Comisia („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Sprijinirea reprezentanței Comisiei Europene în Bulgaria în cadrul organizării de evenimente publice — Respingerea ofertei unui ofertant și atribuirea contractului unui alt ofertant — Criterii de atribuire — Obligația de motivare — Noțiunea de avantaje relative ale ofertei reținute — Transparență”)	33
2016/C 106/38	Cauza T-842/14: Hotărârea Tribunalului din 5 februarie 2016 – Airpressure Bodyforming/OAPI (Slim legs by airpressure bodyforming) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Slim legs by airpressure bodyforming — Respingere a înregistrării de către examinator — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	34
2016/C 106/39	Cauza T-797/14: Ordonanța Tribunalului din 28 decembrie 2015 – Skype/OAPI – Sky International (SKYPE) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	34

2016/C 106/40	Cauza T-277/15: Ordonanța Tribunalului din 26 ianuarie 2016 – Permapore/OAPI – José Joaquim Oliveira II – Jardins & Afins (Terraway) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare figurative Terraway — Mărcile națională și internațională verbale anterioare TERRAWAY — Respingere în parte a opoziției — Nerespectarea obligației de plată a taxei pentru calea de atac în termen — Decizie a camerei de recurs prin care calea de atac este considerată reformulată — Acțiune vădit nefondată”)	35
2016/C 106/41	Cauza T-618/15: Acțiune introdusă la 31 iulie 2015 – Voigt/Parlamentul	35
2016/C 106/42	Cauza T-20/16: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2016 – Indeutsch International/OAPI – Crafts Americana (Reprezentarea unor linii curbe repetate între linii paralele)	36
2016/C 106/43	Cauza T-22/16: Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2016 – Comprojecto Projectos e Construções și alții/BCE	37
2016/C 106/44	Cauza T-24/16: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2016 – Sovena Portugal – Consumer Goods/OAPI – Mueloliva (FONTOLIVA)	38
2016/C 106/45	Cauza T-25/16: Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2016 – Haw Par/OAPI – Cosmowell (GelenkGold)	39
2016/C 106/46	Cauza T-29/16: Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2016 – Caffè Nero Group/OAPI (CAFFÈ NERO)	39
2016/C 106/47	Cauza T-30/16: Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2016 – M.I. Industries/OAPI – Natural Instinct (Natural Instinct Dog and Cat food as nature intended)	40
2016/C 106/48	Cauza T-31/16: Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2016 – adp Gauselmann/OAPI (Juwel)	41
2016/C 106/49	Cauza T-35/16: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2016 – Sony Computer Entertainment Europe/OAPI – Vieta Audio (Vita)	42
2016/C 106/50	Cauza T-37/16: Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2016 – Caffè Nero Group/OAPI (CAFFÈ NERO)	42
2016/C 106/51	Cauza T-39/16: Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2016 – Nanu-Nana Joachim Hoepp/OAPI – Fink (NANA FINK)	43
2016/C 106/52	Cauza T-43/16: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2016 – 1&1 Telecom/Comisia	44
2016/C 106/53	Cauza T-49/16: Acțiune introdusă la 1 februarie 2016 – Azanta/OAPI – Novartis (NIMORAL)	45
2016/C 106/54	Cauza T-55/16 P: Recurs introdus la 9 februarie 2016 de Carlo De Nicola împotriva Hotărârii din 18 decembrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-45/11, De Nicola/BEL	45
2016/C 106/55	Cauza T-540/14: Ordonanța Tribunalului din 19 ianuarie 2016 – Klass/OAPI – F. Smit (PLAYSEAT și PLAYSEATS)	46

Tribunalul Funcției Publice

2016/C 106/56	Cauza F-96/14: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 5 februarie 2016 –Bulté și Krempla/Comisia (Funcție publică — Avânzi-cauză ai unui fost funcționar decedat — Pensii — Pensii de urmaș — Articolul 85 din Statut — Restituire a plății nedatorate — Nelegalitatea plății — Caracterul evident al nelegalității plății — Lipsă)	47
2016/C 106/57	Cauza F-137/14: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 5 februarie 2016 – GV/SEAE [Funcție publică — Personal al SEAE — Agent contractual — Contract pe perioadă nedeterminată — Articolul 47 litera (c) din RAA — Motive de concediere — Ruperea legăturii de încredere — Dreptul de a fi ascultat — Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Principiul bunei administrări — Prejudiciu material — Prejudiciu moral]	47
2016/C 106/58	Cauza F-56/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 5 februarie 2016 – Barnett și Mogensen/Comisia [Funcție publică — Funcționari pensionați — Pensii pentru limită de vârstă — Articolul 64 din statut — Coeficienți corectori — Actualizare anuală a coeficienților corectori — Articolul 65 alineatul (2) din statut — Actualizare intermediară — Articolele 3, 4 și 8 din anexa XI la statut — Prag de sensibilitate — Variația costului vieții — Articolul 65 alineatul (4) din statut — Lipsă a actualizării pentru anii 2013 și 2014 stabilită de legiuitor — Domeniu de aplicare — Regulamentul nr. 1416/2013 — Supraevaluarea coeficientului corector pentru Danemarca — Reducerea coeficientului corector prin mecanismul actualizării intermediare — Abuz de putere]	48
2016/C 106/59	Cauza F-62/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 5 februarie 2016 –Clausen și Kristoffersen/Parlamentul (Funcție publică — Funcționari pensionați — Pensii pentru limită de vârstă — Articolul 64 din statut — Coeficienți corectori — Actualizare anuală a coeficienților corectori — Articolul 65 alineatul (2) din statut — Actualizare intermediară — Articolele 3, 4 și 8 din anexa XI la statut — Prag de sensibilitate — Variația costului vieții — Articolul 64 alineatul (4) din statut — Neactualizare pentru anii 2013 și 2014 decisă de legiuitor — Întindere — Regulamentul nr. 1416/2013 — Supraevaluarea coeficientului corector pentru Danemarca — Reducerea coeficientului corector prin mecanismul de actualizare intermediară — Abuz de putere)	49
2016/C 106/60	Cauza F-66/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 5 februarie 2016 –Barnett, Ditlevsen și Madsen/CESE (Funcție publică — Funcționari pensionați — Pensii pentru limită de vârstă — Articolul 64 din statut — Coeficienți corectori — Actualizare anuală a coeficienților corectori — Articolul 65 alineatul (2) din statut — Actualizare intermediară — Articolele 3, 4 și 8 din anexa XI la Statut — Prag de sensibilitate — Variația costului vieții — Articolul 65 alineatul (4) din statut — Lipsă a actualizării pentru anii 2013 și 2014 decisă de legiuitor — Domeniu de aplicare — Regulamentul nr. 1416/2013 — Supraevaluarea coeficientului corector pentru Danemarca — Reducerea coeficientului corector prin mecanismul actualizării intermediare — Abuz de putere)	50
2016/C 106/61	Cauza F-107/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 5 februarie 2016 – Ingrid Fedtke/CESE (Funcție publică — Funcționari — Pensionare din oficiu — Vârstă de pensionare — Cerere de rămânere în activitate după împlinirea vârstei de pensionare — Articolul 52 al doilea paragraf din Statut — Interesul serviciului — Articolul 82 din Regulamentul de procedură — Cauză de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică — Neregularitatea procedurii precontencioase)	50
2016/C 106/62	Cauza F-2/16: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2016 – ZZ/EAD	51

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2016/C 106/01)

Ultima publicație

JO C 98, 14.3.2016

Publicații anterioare

JO C 90, 7.3.2016

JO C 78, 29.2.2016

JO C 68, 22.2.2016

JO C 59, 15.2.2016

JO C 48, 8.2.2016

JO C 38, 1.2.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de First-tier Tribunal (Tax Chamber), Finanzgericht München – Germania, Regatul Unit) – C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (C-659/13), Puma SE/Hauptzollamt Nürnberg (C-34/14)

(Cauzele conectate C-659/13 și C-34/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Admisibilitate — Dumping — Importuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Validitatea Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 — Acordul antidumping al OMC — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 2 alineatul (7) — Stabilirea existenței dumpingului — Importuri care provin din țări care nu au economie de piață — Cereri de obținere a statutului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață — Termen — Articolul 9 alineatele (5) și (6) — Cereri de tratament individual — Articolul 17 — Eșantionare — Articolul 3 alineatele (1), (5) și (6), articolul 4 alineatul (1) și articolul 5 alineatul (4) — Cooperarea industriei Uniunii — Articolul 3 alineatele (2) și (7) — Stabilirea existenței unui prejudiciu — Alți factori cunoscuți — Codul vamal comunitar — Articolul 236 alineatele (1) și (2) — Rambursarea unor taxe nedatorate legal — Termen — Caz fortuit sau caz de forță majoră — Nevaliditatea unui regulament de instituire a unor taxe antidumping)

(2016/C 106/02)

Limba de procedură: engleza și germana

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber), Finanzgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamante: C & J Clark International Ltd (C-659/13), Puma SE (C-34/14)

Pârâte: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (C-659/13), Hauptzollamt Nürnberg (C-34/14)

Dispozitivul

- 1) Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam este lipsit de validitate în măsura în care încalcă articolul 2 alineatul (7) litera (b) și articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului din 8 martie 2004.

Examinarea întrebărilor preliminare nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului nr. 1472/2006 în raport cu articolul 296 TFUE, precum și cu articolul 2 alineatul (7) litera (c), cu articolul 3 alineatele (1), (2) și (5)-(7), cu articolul 4 alineatul (1), cu articolul 5 alineatul (4), cu articolul 9 alineatul (6) sau cu articolul 17 din Regulamentul nr. 384/96, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 461/2004, luate în considerare în mod izolat în cazul unora dintre aceste articole sau dispoziții și împreună în cazul altora.

- 2) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă acestea sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 384/96, este lipsit de validitate în aceeași măsură precum Regulamentul nr. 1472/2006.
- 3) Într-o situație precum cea în discuție în cauzele principale, instanțele statelor membre nu se pot întemeia pe hotărârile în care instanța Uniunii a anulat un regulament prin care s-au instituit taxe antidumping în măsura în care acesta viza anumiți producători exportatori avuți în vedere prin acest regulament pentru a considera că taxele impuse cu privire la produsele altor producători exportatori vizați de regulamentul menționat și care se află în aceeași situație precum producătorii exportatori cu privire la care a fost anulat un astfel de regulament nu sunt datorate legal în sensul articolului 236 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar. Întrucât un asemenea regulament nu a fost revocat de instituția care l-a adoptat, nu a fost anulat de instanța Uniunii sau nu a fost declarat ca fiind lipsit de validitate de Curte în măsura în care impune taxe asupra produselor acestor alți producători exportatori, taxele menționate rămân legal datorate, în sensul acestei dispoziții.
- 4) Articolul 236 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2913/92 trebuie interpretat în sensul că împrejurarea că un regulament care instituie taxe antidumping este declarat în întregime sau în parte lipsit de validitate de către instanța Uniunii Europene nu constituie un caz fortuit sau de forță majoră în sensul acestei dispoziții.

(¹) JO C 71, 8.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 28 ianuarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Italia) – Consorzio Artigiano Servizio Taxi e Autonoleggio (CASTA) și alții/Azienda sanitaria locale di Ciriè, Chivasso e Ivrea (ASL TO4), Regione Piemonte

(Cauza C-50/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Achiziții publice — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Directiva 2004/18/CE — Servicii de transport sanitar — Legislație națională care autorizează autoritățile sanitare teritoriale să încredințeze activitățile de transport sanitar asociațiilor de voluntariat care îndeplinesc cerințele legale și sunt înregistrate, prin atribuire directă și fără publicitate, în schimbul rambursării cheltuielilor suportate — Admisibilitate)

(2016/C 106/03)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Consorzio Artigiano Servizio Taxi e Autonoleggio (CASTA), Galati Lucimorto Roberto – Autonoleggio Galati, Seren Bernardone Guido – Autonoleggio Seren Guido

Pârâte: Azienda sanitaria locale di Ciriè, Chivasso e Ivrea (ASL TO4), Regione Piemonte

Cu participarea: Associazione Croce Bianca del Canavese eși alții, Associazione nazionale pubblica assistenza (ANPAS) – Comitato regionale Liguria

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care, precum cea în discuție în litigiul principal, permite autorităților locale să încredințeze furnizarea unor servicii de transport sanitar prin atribuire directă, în lipsa oricărei forme de publicitate, unor asociații de voluntariat, în măsura în care cadrul legal și contractual în care se desfășoară activitatea acestor organisme contribuie în mod efectiv la un scop social, precum și la urmărirea obiectivelor de solidaritate și de eficacitate bugetară.
- 2) În cazul în care un stat membru permite autorităților publice să recurgă în mod direct la asociații de voluntariat pentru îndeplinirea anumitor misiuni, o autoritate publică ce intenționează să încheie convenții cu astfel de asociații nu are obligația, în temeiul dreptului Uniunii, să compare în prealabil propunerile diferitor asociații.
- 3) În cazul în care un stat membru care permite autorităților publice să recurgă în mod direct la asociații de voluntariat pentru îndeplinirea anumitor misiuni autorizează aceste asociații să exercite anumite activități comerciale, este de competența acestui stat membru să stabilească limitele în care pot fi îndeplinite aceste activități. Aceste limite trebuie să garanteze totuși că activitățile comerciale menționate sunt marginale în raport cu ansamblul activităților unor astfel de asociații și sprijină desfășurarea activității voluntare a acestora.

⁽¹⁾ JO C 93, 29.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 28 ianuarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf, Finanzgericht Hamburg – Germania) – CM Eurologistik GmbH/Hauptzollamt Duisburg (C-283/14), Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)/Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14)

(Cauzele conexe C-283/14 și C-284/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 158/2013 — Validitate — Taxă antidumping instituită cu privire la importurile de anumite citrice preparate sau conservate originare din China — Executarea unei hotărâri prin care s-a constatat nevaliditatea unui regulament precedent — Redeschiderea anchetei inițiale privind stabilirea valorii normale — Reinstituirea taxei antidumping pe baza aceluiași date — Perioada de anchetă care trebuie luată în considerare]

(2016/C 106/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf, Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamante: CM Eurologistik GmbH (C-283/14), Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) (C-284/14)

Pârâte: Hauptzollamt Duisburg (C-283/14), Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14)

Dispozitivul

Examinarea întrebărilor adresate nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 158/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză.

⁽¹⁾ JO C 315, 15.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Sonthofen – Germania) – Procedură penală împotriva lui Sebat Ince

(Cauza C-336/14) ⁽¹⁾

(Libera prestare a serviciilor — Articolul 56 TFUE — Jocuri de noroc — Monopol public în materie de pariuri pe competițiile sportive — Autorizație administrativă prealabilă — Excludere a operatorilor privați — Colectare de pariuri în numele unui operator stabilit în alt stat membru — Sancțiuni penale — Dispoziție națională contrară dreptului Uniunii — Eliminare — Tranziție către un regim care prevede acordarea unui număr limitat de licențe unor operatori privați — Principiile transparenței și imparțialității — Directiva 98/34/CE — Articolul 8 — Reglementări tehnice — Norme privind serviciile — Obligația de notificare)

(2016/C 106/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Sonthofen

Partea din procedura penală principală

Sebat Ince

Dispozitivul

- 1) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca autoritățile de urmărire penală ale unui stat membru să sancționeze intermedierea, fără autorizație, de pariuri sportive de către un operator privat în numele unui alt operator privat care nu deține o autorizație pentru organizarea de pariuri sportive în acest stat membru, dar este titular al unei licențe în alt stat membru, în cazul în care obligația de a deține o autorizație de organizare sau de intermediere de pariuri sportive se înscrie în cadrul unui regim de monopol public pe care instanțele naționale l au considerat contrar dreptului Uniunii. Articolul 56 TFUE se opune unei astfel de sancțiuni chiar și atunci când un operator privat poate, teoretic, să obțină o autorizație de organizare sau de intermediere de pariuri sportive, în măsura în care nu se asigură cunoașterea procedurii de acordare a unei asemenea autorizații și când regimul de monopol public privind pariurile sportive, pe care instanțele naționale l au considerat contrar dreptului Uniunii, a persistat în pofida adoptării unei astfel de proceduri.
- 2) Articolul 8 alineatul (1) din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998, trebuie interpretat în sensul că proiectul unei legislații regionale care menține în vigoare, la nivelul regiunii în cauză, dispozițiile expirate ale unei legislații comune diferitor regiuni ale unui stat membru este supus obligației de notificare prevăzute la articolul 8 alineatul (1) menționat, în măsura în care acest proiect conține reglementări tehnice în sensul articolului 1 din directiva menționată, astfel încât încălcarea acestei obligații determină inopozabilitatea respectivelor reglementări tehnice față de un particular în cadrul unei proceduri penale. O astfel de obligație nu este repusă în discuție de împrejurarea că legislația comună respectivă fusese notificată Comisiei anterior, în stadiul de proiect, conform articolului 8 alineatul (1) din directiva menționată, și prevedea expres posibilitatea unei prelungiri care totuși nu a fost concretizată.
- 3) Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să sancționeze intermedierea, fără autorizație, de pariuri sportive pe teritoriul său, în numele unui operator titular al unei licențe pentru organizarea de pariuri sportive în alt stat membru:
 - atunci când eliberarea unei autorizații pentru organizarea de pariuri sportive este condiționată de obținerea de către operatorul menționat a unei licențe, potrivit unei proceduri de acordare a licențelor precum cea în discuție în litigiul principal, în măsura în care instanța de trimitere constată că această procedură nu respectă principiile egalității de tratament și nediscriminării pe motiv de cetățenie sau de naționalitate, precum și obligația de transparență care decurge din acestea, și
 - în măsura în care, în pofida intrării în vigoare a unei dispoziții naționale care permite acordarea de licențe unor operatori privați, a persistat în mod efectiv aplicarea dispozițiilor prin care se instituie un regim de monopol public asupra organizării și a intermediării de pariuri sportive, pe care instanțele naționale le au considerat contrare dreptului Uniunii.

⁽¹⁾ JO C 339, 29.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 ianuarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Frosinone – Italia) – Procedură penală împotriva Rosanna Laezza

(Cauza C-375/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolele 49 TFUE și 56 TFUE — Libertatea de stabilire — Libera prestare a serviciilor — Jocuri de noroc — Hotărâre a Curții care a declarat incompatibilă cu dreptul Uniunii reglementarea națională privind concesiunile pentru activitatea de colectare de pariuri — Reorganizarea sistemului printr-o nouă procedură de cerere de ofertă — Cesiune cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului — Restricție — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)

(2016/C 106/06)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Frosinone

Partea din procedura penală principală

Rosanna Laezza

Dispozitivul

Articolele 49 TFUE și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale restrictive precum cea în discuție în litigiul principal, care impune concesionarului obligația de a ceda cu titlu gratuit, la încetarea activității în urma expirării perioadei de concesiune, folosința bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate și care constituie rețeaua de gestionare și de colectare a jocului, în măsura în care această restricție depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit efectiv de această dispoziție, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 372, 20.10.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 ianuarie 2016 – Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-398/14) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Tratarea apelor urbane reziduale — Articolul 4 — Tratare secundară sau echivalentă — Secțiunile B și D din anexa I)

(2016/C 106/07)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Guerra e Andrade și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, J. Reis Silva și J. Brito e Silva, agenți)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu s-a asigurat că evacuările stațiilor de epurare a apelor urbane reziduale sunt supuse unui nivel adecvat de tratare, conform dispozițiilor relevante ale secțiunii B din anexa I la Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008, în aglomerările Alvalade, Odemira, Pereira do Campo, Vila Verde (PTAGL 420), Mação, Pontével, Castro Daire, Arraiolos, Ferreira do Alentejo, Vidigueira, Alcácer do Sal, Amareleja, Monchique, Montemor-o-Novo, Grândola, Estremoz, Maceira, Portel, Viana do Alentejo, Cinfães, Ponte de Reguengo, Canas de Senhorim, Repeses, Vila Viçosa, Santa Comba Dão, Tolosa, Loriga, Cercal, Vale de Santarém, Castro Verde, Almodôvar, Amares/Ferreiras, Mogadouro, Melides, Vila Verde (PTAGL 421), Serpa, Vendas Novas, Vila de Prado, Nelas, Vila Nova de São Bento, Santiago do Cacém, Alter do Chão, Tábua și Mangualde, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 din directiva menționată.

2) *Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 380, 27.10.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 28 ianuarie 2016 – Quimitécnica.com – Comércio e Indústria Química, SA, José de Mello – Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA/Comisia Europeană

(Cauza C-415/14 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Înțelegeri — Piața europeană a fosfaților pentru hrana animalelor — Amendă aplicată recurentelor ca urmare a unei proceduri de tranzacționare — Plată eșalonată a amenzii — Cerința constituirii unei garanții bancare la o bancă ce dispune de un rating financiar „AA” pe termen lung — Obligația de motivare)

(2016/C 106/08)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Recurente: Quimitécnica.com – Comércio e Indústria Química, SA, José de Mello – Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA (reprezentant: J. Calheiros, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: V. V. Bottka și B. Mongin, agenți, M. Marques Mendes, avocat)

Dispozitivul

1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 26 iunie 2014, Quimitécnica.com și de Mello/Comisia (T-564/10, EU: T:2014:583).

2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.

3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 388, 3.11.2014.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 28 ianuarie 2016 – Éditions Odile Jacob SAS/Comisia Europeană, Lagardère SCA, Wendel

(Cauza C-514/14 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Operațiune de concentrare de întreprinderi pe piața de editare a cărților — Decizie adoptată ca urmare a anulării unei decizii de aprobare a cumpărătorului anumitor active pentru lipsa de independență a unui mandatar — Articolul 266 TFUE — Executarea hotărârii de anulare — Obiectul litigiului — Temeiul juridic al deciziei în litigiu — Efect retroactiv al acesteia — Independența cumpărătorului activelor cesionate față de cesionar)

(2016/C 106/09)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Éditions Odile Jacob SAS (reprezentanți: J.-F. Bellis, O. Fréget și L. Eskenazi, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Giolito și B. Mongin, agenți), Lagardère SCA (reprezentanți: A. Winckler, F. de Bure, J.-B. Piçon și L. Bary, avocați), Wendel (reprezentanți: M. Trabucchi, F. Gordon, A. Gosset-Grainville, avocați, C. Renner, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) *Éditions Odile Jacob SAS* suportă cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, *Lagardère SCA* și *Wendel*.

(¹) JO C 26, 26.1.2015.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 28 ianuarie 2016 – Heli-Flight GmbH & Co. KG/Agencia Europeană de Siguranță a Aviației (AESA)

(Cauza C-61/15 P) (¹)

(Recurs — Aviația civilă — Cereri depuse pentru aprobarea condițiilor de zbor — Decizie a Agenției Europene de Siguranță a Aviației — Respingerea unei cereri — Procedură administrativă precontencioasă obligatorie — Posibilitatea introducerii unei acțiuni în fața instanței Uniunii Europene — Atribuțiile instanței — Adoptarea unor măsuri de organizare a procedurii — Obligație — Aprecieri tehnice complexe)

(2016/C 106/10)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Heli-Flight GmbH & Co. KG (reprezentant: T. Kittner, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Agenția Europeană de Siguranță a Aviației (AESA) (reprezentant: T. Masing, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Heli-Flight GmbH & Co. KG suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 155, 11.5.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 28 ianuarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – BP Europa SE/Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Cauza C-64/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Fiscalitate — Regimul general al accizelor — Directiva 2008/118/CE — Neregulă produsă pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile — Deplasare a produselor în regim suspensiv de accize — Produse lipsă la momentul livrării — Perceperea accizei, în lipsa dovezii privind distrugerea sau pierderea produselor)

(2016/C 106/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BP Europa SE

Pârâtă: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Dispozitivul

- 1) *Articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE trebuie interpretat în sensul că deplasarea produselor accizabile într-un regim suspensiv de accize se încheie, în sensul acestei dispoziții, într-o situație precum cea din cauza principală, în momentul în care destinatarul acestor produse a constatat, la finalizarea descărcării complete a mijlocului de transport care conține produsele în cauză, că lipseau cantități din aceste produse în raport cu cele care trebuiau să îi fie livrate.*
- 2) *Dispozițiile coroborate ale articolului 7 alineatul (2) litera (a) și ale articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2008/118 trebuie interpretate în sensul că:*
 - *situațiile pe care le reglementează exclud situația vizată la articolul 7 alineatul (4) din această directivă și*
 - *împrejurarea că o dispoziție națională de transpunere a articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2008/118, precum cea în discuție în litigiul principal, nu menționează în mod explicit că neregula reglementată de respectiva dispoziție a directivei trebuie să fi dus la eliberarea pentru consum a produselor în cauză nu se opune aplicării dispoziției naționale menționate în momentul constatării unor deficite, care implică în mod necesar o astfel de eliberare pentru consum.*
- 3) *Articolul 10 alineatul (4) din Directiva 2008/118 trebuie interpretat în sensul că se aplică nu numai atunci când toate cantitățile de produse care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinație, ci și în cazurile în care doar o parte din aceste produse nu au ajuns la destinație.*

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 4 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf – Germania) – Youssef Hassan/Breiding Vertriebsgesellschaft mbH

(Cauza C-163/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 23 — Licență — Registrul mărcilor comunitare — Dreptul licențiatului de a introduce o acțiune în contrafacere în pofida neînscrierii licenței în registru)

(2016/C 106/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamant: Youssef Hassan

Pârâtă: Breiding Vertriebsgesellschaft mbH

Dispozitivul

Articolul 23 alineatul (1) prima teză din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară trebuie interpretat în sensul că licențiatul poate introduce o acțiune în contrafacerea mărcii comunitare care face obiectul licenței chiar dacă aceasta din urmă nu a fost înscrisă în registrul mărcilor comunitare.

⁽¹⁾ JO C 254, 3.8.2015.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Noord-Holland (Țările de Jos) la 14 decembrie 2015 – X, GoPro Coöperatief UA/Inspecteur van de Belastingdienst Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

(Cauza C-666/15)

(2016/C 106/13)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Noord-Holland

Părțile din procedura principală

Reclamante: X, GoPro Coöperatief UA

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

Întrebările preliminare

- 1) Notele explicative ale Comisiei referitoare la subpoziția 8525 80 30 și la subpozițiile 8525 80 91 și 8525 80 99 din Nomenclatura combinată trebuie interpretate în sensul că există o înregistrare de „cel puțin 30 de minute, într-o singură secvență video” și atunci când secvențele video sunt înregistrate cu durate mai lungi de 30 de minute, prin intermediul modului „video record”, dar sunt stocate în fișiere separate, care fiecare are o durată mai mică de 30 de minute, iar persoana care privește înregistrarea, la lectură, trebuie să deschidă separat fiecare fișier cu o durată mai mică de 30 de minute, însă, cu toate acestea, există posibilitatea de a contopi aceste secvențe video din fișierele respective pe un calculator personal cu ajutorul software-ului livrat de GoPro și de a le salva pe calculator într-un singur fișier, sub forma unui singur film video cu o durată de peste 30 de minute?
- 2) Împrejurarea că o cameră cu înregistrare, care poate înregistra semnale de la surse externe video, nu poate reproduce aceste semnale prin intermediul unui receptor de televiziune extern sau al unui monitor extern, întrucât aceste camere cu înregistrare, ca de exemplu GoPro Hero 3 Silver Edition, pot reda pe un ecran sau pe un monitor extern numai fișierele captate prin intermediul lentilei lor, se opune clasificării acestora la subpoziția 8525 80 99 din NC?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 14 decembrie 2015 – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV/Paul Adriaensen și alții

(Cauza C-667/15)

(2016/C 106/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Apelantă: Loterie Nationale – Nationale Loterij NV

Intimați: Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

Întrebarea preliminară

Pentru aplicarea punctului 14 din anexa I la Directiva 2005/29/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 [privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului] trebuie să se considere că există un joc piramidal interzis numai atunci când realizarea promisiunii financiare în raport cu membrii existenți:

— depinde în special sau în principal de plata directă din cotizațiile noilor membri („legătură directă”),

sau

— este suficient ca realizarea promisiunii financiare față de membrii existenți să depindă în special sau în principal de o plată indirectă prin intermediul cotizațiilor membrilor existenți, mai precis fără ca membrii existenți să își realizeze contraprestația în special sau în principal din vânzarea proprie sau din consumul propriu de bunuri sau servicii, ci să depindă, în ceea ce privește realizarea promisiunii financiare, în special sau în principal de introducerea și de cotizațiile noilor membri („legătură indirectă”)?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260.

Recurs introdus la 15 decembrie 2015 de The Tea Board împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 2 octombrie 2015 în cauza T-624/13, The Tea Board/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-673/15 P)

(2016/C 106/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: The Tea Board (reprezentanți: M. C. Maier, A. Nordemann, Rechtsanwälte)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Delta Lingerie

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 2 octombrie 2015 în cauza T-624/13, în măsura în care Tribunalul a respins acțiunea cu privire la următoarele servicii din clasele 35 și 38 acoperite de marca a cărei înregistrare a fost solicitată:

Servicii de consultanță de afaceri pentru crearea și exploatarea de puncte de vânzare cu amănuntul și de grupuri comerciale pentru vânzare cu amănuntul și publicitate; servicii de promoție de vânzări (pentru terți), publicitate, gestionarea afacerilor comerciale, administrare comercială, publicitate online prin intermediul unei rețele informatice, distribuția de materiale publicitare (foi volante, prospecte, ziare gratuite, eșantioane), servicii de abonament la ziare pentru terți; informații sau solicitări de informații în domeniul afacerilor; organizare de evenimente, de expoziții în scopuri comerciale sau de publicitate, departament de publicitate, închiriere de spații publicitare, publicitate radiofonică și televizată, susținere financiară acordată domeniului publicitar. (clasa 35)

Telecomunicații, transmisie de mesaje și de imagini asistată de calculator, servicii de teledifuzare interactivă referitoare la prezentarea de produse, comunicare prin terminale de calculator, comunicare (transmisie) prin rețeaua informatică mondială, deschis și închis. (clasa 38)

- dacă este necesar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului,
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Prin intermediul recursului se solicită anularea în parte a Hotărârii Tribunalului din 2 octombrie 2015 în cauza T-624/13, în măsura în care Tribunalul a respins acțiunea cu privire la serviciile din clasele 35 și 38 acoperite de marca contestată.
2. Recursul este întemeiat pe două motive: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC ⁽¹⁾ și încălcarea articolului 8 alineatul (5) din RMC.
3. Recurenta consideră că funcția esențială a unei mărci comunitare colective în sensul articolului 66 alineatul (2) din RMC, compusă dintr-o indicație care servește la desemnarea provenienței geografice a produselor vizate, nu este aceea de a servi ca indicație a originii comerciale, ci doar de a garanta originea colectivă a produselor sau a serviciilor oferite și vândute sub marca respectivă, mai precis faptul că produsele provin de la o întreprindere care se află în regiunea geografică adoptată ca marcă comunitară colectivă și care are dreptul de a utiliza marca comunitară colectivă.
4. În consecință, în opinia recurente, este necesar să se concluzioneze că, în cadrul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC, proveniența geografică trebuie luată în considerare ca un factor relevant – în aprecierea similitudinii produselor și/sau a serviciilor în cauză și/sau în efectuarea unei aprecieri globale a riscului de confuzie.
5. Prin urmare, atunci când se compară produse și/sau servicii ale unei mărci comunitare colective anterioare în sensul articolului 66 alineatul (2) din RMC, compusă dintr-o indicație geografică, cu cele ale unei mărci comunitare individuale, în opinia recurente nu este determinant aspectul dacă produsele și serviciile în discuție sunt similare în ceea ce privește natura, scopul, utilizatorii finali și/sau canalele de distribuție ale acestora. Trebuie mai degrabă să se stabilească dacă produsele și/sau serviciile în cauză pot avea aceeași proveniență geografică.
6. Interpretarea dată de recurentă articolului 66 alineatul (2) din RMC rezultă din:

1) logica internă a Regulamentului nr. 207/2009, în special din faptul că:

- i. articolul 66 alineatul (2) din RMC constituie o excepție în cadrul Regulamentului nr. 207/2009 întrucât, potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (c) din RMC, se respinge înregistrarea mărcilor care sunt compuse exclusiv din semne sau indicații ce pot să servească, în comerț, pentru a desemna proveniența geografică a produsului sau a prestării serviciului,
 - ii. conform articolului 67 alineatul (2) din RMC, regulamentul de utilizare a unei mărci comunitare colective compuse dintr-o indicație geografică trebuie să autorizeze *orice* persoană ale cărei produse sau servicii provin din zona geografică respectivă să devină membră a asociației care este titular al mărcii și, în consecință, o marcă comunitară colectivă compusă dintr-o indicație geografică nu poate *niciodată* să deosebească produsele sau serviciile membrilor asociației care este titular al mărcii de cele ale altor întreprinderi;
- 2) o interpretare a acestei prevederi în lumina Regulamentului nr. 1151/2012 ⁽²⁾ și a Acordului TRIPS, potrivit căreia indicațiile geografice ar trebui să se bucure de un nivel de protecție ridicat, iar prezentările unui produs care indică sau sugerează că produsul respectiv provine dintr-o altă zonă geografică decât adevăratul loc de origine, astfel încât creează publicului o impresie greșită cu privire la *proveniența geografică* a produsului, ar trebui interzise.

7. În opinia recurenteii, calitățile stabilite de Tribunal în legătură cu DARJEELING pot fi transpuse, de asemenea, asupra unor servicii cum ar fi consultanța de afaceri sau serviciile de telecomunicații și pot accentua atractivitatea mărcii contestate în această privință. În continuare, recurenta arată că Tribunalul nu a prezentat în hotărârea sa niciun motiv întemeiat care să justifice de ce calitățile asociate mărcii DARJEELING nu pot fi transpuse asupra unor servicii care fac parte din clasele 35 și 38, fapt care constituie în sine o eroare de drept.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, p. 1).

Recurs introdus la 15 decembrie 2015 de The Tea Board împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 2 octombrie 2015 în cauza T-625/13, The Tea Board/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-674/15 P)

(2016/C 106/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: The Tea Board (reprezentanți: M. C. Maier, A. Nordemann, Rechtsanwälte)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Delta Lingerie

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 2 octombrie 2015 în cauza T-625/13, în măsura în care Tribunalul a respins acțiunea cu privire la următoarele servicii din clasele 35 și 38 acoperite de marca a cărei înregistrare a fost solicitată:

Servicii de consultanță de afaceri pentru crearea și exploatarea de puncte de vânzare cu amănuntul și de grupuri comerciale pentru vânzare cu amănuntul și publicitate; servicii de promoție de vânzări (pentru terți), publicitate, gestionarea afacerilor comerciale, administrare comercială, publicitate online prin intermediul unei rețele informatice, distribuția de materiale publicitare (foi volante, prospecte, ziare gratuite, eșantioane), servicii de abonament la ziare pentru terți; informații sau solicitări de informații în domeniul afacerilor; organizare de evenimente, de expoziții în scopuri comerciale sau de publicitate, departament de publicitate, închiriere de spații publicitare, publicitate radiofonică și televizată, susținere financiară acordată domeniului publicitar. (clasa 35)

Telecomunicații, transmisie de mesaje și de imagini asistată de calculator, servicii de teledifuzare interactivă referitoare la prezentarea de produse, comunicare prin terminale de calculator, comunicare (transmisie) prin rețeaua informatică mondială, deschis și închis. (clasa 38)

- dacă este necesar, trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Prin intermediul recursului se solicită anularea în parte a Hotărârii Tribunalului din 2 octombrie 2015 în cauza T-625/13, în măsura în care Tribunalul a respins acțiunea cu privire la serviciile din clasele 35 și 38 acoperite de marca contestată.
2. Recursul este întemeiat pe două motive: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC ⁽¹⁾ și încălcarea articolului 8 alineatul (5) din RMC.

3. Recurenta consideră că, funcția esențială a unei mărci comunitare colective în sensul articolului 66 alineatul (2) din RMC, compusă dintr-o indicație care servește la desemnarea provenienței geografice a produselor vizate, nu este aceea de a servi ca indicație a originii comerciale, ci doar de a garanta originea colectivă a produselor sau a serviciilor oferite și vândute sub marca respectivă, mai precis faptul că produsele provin de la o întreprindere care se află în regiunea geografică adoptată ca marcă comunitară colectivă și care are dreptul de a utiliza marca comunitară colectivă.
4. În consecință, în opinia recurente, este necesar să se concluzioneze că, în cadrul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC, proveniența geografică trebuie luată în considerare ca un factor relevant în aprecierea similitudinii produselor și/sau a serviciilor în cauză și/sau în efectuarea unei aprecieri globale a riscului de confuzie.
5. Prin urmare, atunci când se compară produse și/sau servicii ale unei mărci comunitare colective anterioare în sensul articolului 66 alineatul (2) din RMC, compusă dintr-o indicație geografică, cu cele ale unei mărci comunitare individuale, în opinia recurente nu este determinant aspectul dacă produsele și serviciile în discuție sunt similare în ceea ce privește natura, scopul, utilizatorii finali și/sau canalele de distribuție ale acestora. Trebuie mai degrabă să se stabilească dacă produsele și/sau serviciile în cauză pot avea aceeași proveniență geografică.
6. Interpretarea dată de recurentă articolului 66 alineatul (2) din RMC rezultă din:

1) logica internă a Regulamentului nr. 207/2009, în special din faptul că:

- i. articolul 66 alineatul (2) din RMC constituie o excepție în cadrul Regulamentului nr. 207/2009 întrucât, potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (c) din RMC, se respinge înregistrarea mărcilor care sunt compuse exclusiv din semne sau indicații ce pot să servească, în comerț, pentru a desemna proveniența geografică a produsului sau a prestării serviciului;
- ii. conform articolului 67 alineatul (2) din RMC, regulamentul de utilizare a unei mărci comunitare colective compuse dintr-o indicație geografică trebuie să autorizeze *orice* persoană ale cărei produse sau servicii provin din zona geografică respectivă să devină membră a asociației care este titular al mărcii și, în consecință, o marcă comunitară colectivă compusă dintr-o indicație geografică nu poate *niciodată* să deosebească produsele sau serviciile membrilor asociației care este titular al mărcii de cele ale altor întreprinderi;

2) o interpretare a acestei prevederi în lumina Regulamentului nr. 1151/2012⁽²⁾ și a Acordului TRIPS, potrivit căreia indicațiile geografice ar trebui să se bucure de un nivel de protecție ridicat, iar prezentările unui produs care indică sau sugerează că produsul respectiv provine dintr-o altă zonă geografică decât adevăratul loc de origine, astfel încât creează publicului o impresie greșită cu privire la *proveniența geografică* a produsului, ar trebui interzise.

7. În opinia recurente, calitățile stabilite de Tribunal în legătură cu DARJEELING pot fi transpuse, de asemenea, asupra unor servicii cum ar fi consultanța de afaceri sau serviciile de telecomunicații și pot accentua atractivitatea mărcii contestate în această privință. În continuare, recurenta arată că Tribunalul nu a prezentat în hotărârea sa niciun motiv întemeiat care să justifice de ce calitățile asociate mărcii DARJEELING nu pot fi transpuse asupra unor servicii care fac parte din clasele 35 și 38, fapt care constituie, în sine, o eroare de drept.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, p. 1).

Recurs introdus la 15 decembrie 2015 de The Tea Board împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 2 octombrie 2015 în cauza T-626/13, The Tea Board/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-675/15 P)

(2016/C 106/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: The Tea Board (reprezitanți: M. C. Maier, A. Nordemann, Rechtsanwälte)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Delta Lingerie

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 2 octombrie 2015 în cauza T-626/13, în măsura în care Tribunalul a respins acțiunea cu privire la următoarele servicii din clasele 35 și 38 acoperite de marca a cărei înregistrare a fost solicitată:

Servicii de consultanță de afaceri pentru crearea și exploatarea de puncte de vânzare cu amănuntul și de grupuri comerciale pentru vânzare cu amănuntul și publicitate; servicii de promoție de vânzări (pentru terți), publicitate, gestionarea afacerilor comerciale, administrare comercială, publicitate online prin intermediul unei rețele informatice, distribuția de materiale publicitare (foi volante, prospecte, ziare gratuite, eșantioane), servicii de abonament la ziare pentru terți; informații sau solicitări de informații în domeniul afacerilor; organizare de evenimente, de expoziții în scopuri comerciale sau de publicitate, departament de publicitate, închiriere de spații publicitare, publicitate radiofonică și televizată, susținere financiară acordată domeniului publicitar. (clasa 35)

Telecomunicații, transmisie de mesaje și de imagini asistată de calculator, servicii de teledifuzare interactivă referitoare la prezentarea de produse, comunicare prin terminale de calculator, comunicare (transmisie) prin rețeaua informatică mondială, deschis și închis. (clasa 38)

- dacă este necesar, trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului;

- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Prin intermediul recursului se solicită anularea în parte a Hotărârii Tribunalului din 2 octombrie 2015 în cauza T-626/13, în măsura în care Tribunalul a respins acțiunea cu privire la serviciile din clasele 35 și 38 acoperite de marca contestată.
2. Recursul este întemeiat pe două motive: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC (¹) și încălcarea articolului 8 alineatul (5) din RMC.
3. Recurenta consideră că, funcția esențială a unei mărci comunitare colective în sensul articolului 66 alineatul (2) din RMC, compusă dintr-o indicație care servește la desemnarea provenienței geografice a produselor vizate, nu este aceea de a servi ca indicație a originii comerciale, ci doar de a garanta originea colectivă a produselor sau a serviciilor oferite și vândute sub marca respectivă, mai precis faptul că produsele provin de la o întreprindere care se află în regiunea geografică adoptată ca marcă comunitară colectivă și care are dreptul de a utiliza marca comunitară colectivă.

4. În consecință, în opinia recurente, este necesar să se concluzioneze că, în cadrul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC, proveniența geografică trebuie luată în considerare ca un factor relevant în aprecierea similitudinii produselor și/sau a serviciilor în cauză și/sau în efectuarea unei aprecieri globale a riscului de confuzie.
5. Prin urmare, atunci când se compară produse și/sau servicii ale unei mărci comunitare colective anterioare în sensul articolului 66 alineatul (2) din RMC, compusă dintr-o indicație geografică, cu cele ale unei mărci comunitare individuale, în opinia recurente nu este determinant aspectul dacă produsele și serviciile în discuție sunt similare în ceea ce privește natura, scopul, utilizatorii finali și/sau canalele de distribuție ale acestora. Trebuie mai degrabă să se stabilească dacă produsele și/sau serviciile în cauză pot avea aceeași proveniență geografică.
6. Interpretarea dată de recurentă articolului 66 alineatul (2) RMC rezultă din:
- 1) logica internă a Regulamentului nr. 207/2009, în special din faptul că:
- i. articolul 66 alineatul (2) din RMC constituie o excepție în cadrul Regulamentului nr. 207/2009 întrucât, potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (c) din RMC, se respinge înregistrarea mărcilor care sunt compuse exclusiv din semne sau indicații ce pot să servească, în comerț, pentru a desemna proveniența geografică a produsului sau a prestării serviciului;
- ii. conform articolului 67 alineatul (2) din RMC, regulamentul de utilizare a unei mărci comunitare colective compuse dintr-o indicație geografică trebuie să autorizeze *orice* persoană ale cărei produse sau servicii provin din zona geografică respectivă să devină membră a asociației care este titular al mărcii și, în consecință, o marcă comunitară colectivă compusă dintr-o indicație geografică nu poate *niodată* să deosebească produsele sau serviciile membrilor asociației care este titular al mărcii de cele ale altor întreprinderi;
- 2) o interpretare a acestei prevederi în lumina Regulamentului nr. 1151/2012 ⁽²⁾ și a Acordului TRIPS, potrivit căreia indicațiile geografice ar trebui să se bucure de un nivel de protecție ridicat, iar prezentările unui produs care indică sau sugerează că produsul respectiv provine dintr-o altă zonă geografică decât adevăratul loc de origine, astfel încât creează publicului o impresie greșită cu privire la *proveniența geografică* a produsului, ar trebui interzise.
7. În opinia recurente, calitățile stabilite de Tribunal în legătură cu DARJEELING pot fi transpuse, de asemenea, asupra unor servicii cum ar fi consultanța de afaceri sau serviciile de telecomunicații și pot accentua atractivitatea mărcii contestate în această privință. În continuare, recurenta arată că Tribunalul nu a prezentat în hotărârea sa niciun motiv întemeiat care să justifice de ce calitățile asociate mărcii DARJEELING nu pot fi transpuse asupra unor servicii care fac parte din clasele 35 și 38, fapt care constituie, în sine, o eroare de drept.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, p. 1).

Recurs introdus la 15 decembrie 2015 de The Tea Board împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 2 octombrie 2015 în cauza T-627/13, The Tea Board/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-676/15 P)

(2016/C 106/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: The Tea Board (reprezentanți: M. C. Maier, A. Nordemann, Rechtsanwälte)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Delta Lingerie

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 2 octombrie 2015 în cauza T-627/13, în măsura în care Tribunalul a respins acțiunea cu privire la următoarele servicii din clasele 35 și 38 acoperite de marca a cărei înregistrare a fost solicitată:

Servicii de consultanță de afaceri pentru crearea și exploatarea de puncte de vânzare cu amănuntul și de grupuri comerciale pentru vânzare cu amănuntul și publicitate; servicii de promoție de vânzări (pentru terți), publicitate, gestionarea afacerilor comerciale, administrare comercială, publicitate online prin intermediul unei rețele informatice, distribuția de materiale publicitare (foi volante, prospecte, ziare gratuite, eșantioane), servicii de abonament la ziare pentru terți; informații sau solicitări de informații în domeniul afacerilor; organizare de evenimente, de expoziții în scopuri comerciale sau de publicitate, departament de publicitate, închiriere de spații publicitare, publicitate radiofonică și televizată, susținere financiară acordată domeniului publicitar. (clasa 35)

Telecomunicații, transmisie de mesaje și de imagini asistată de calculator, servicii de teledifuzare interactivă referitoare la prezentarea de produse, comunicare prin terminale de calculator, comunicare (transmisie) prin rețeaua informatică mondială, deschis și închis. (clasa 38)

- dacă este necesar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Prin intermediul recursului se solicită anularea în parte a Hotărârii Tribunalului din 2 octombrie 2015 în cauza T-627/13, în măsura în care Tribunalul a respins acțiunea cu privire la serviciile din clasele 35 și 38 acoperite de marca contestată.
2. Recursul este întemeiat pe două motive: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC (¹) și încălcarea articolului 8 alineatul (5) din RMC.
3. Recurenta consideră că, funcția esențială a unei mărci comunitare colective în sensul articolului 66 alineatul (2) din RMC, compusă dintr-o indicație care servește la desemnarea provenienței geografice a produselor vizate, nu este aceea de a servi ca indicație a originii comerciale, ci doar de a garanta originea colectivă a produselor sau a serviciilor oferite și vândute sub marca respectivă, mai precis faptul că produsele provin de la o întreprindere care se află în regiunea geografică adoptată ca marcă comunitară colectivă și care are dreptul de a utiliza marca comunitară colectivă.
4. În consecință, în opinia recurteii, este necesar să se concluzioneze că, în cadrul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC, proveniența geografică trebuie luată în considerare ca un factor relevant în aprecierea similitudinii produselor și/sau a serviciilor în cauză și/sau în efectuarea unei aprecieri globale a riscului de confuzie.
5. Prin urmare, atunci când se compară produse și/sau servicii ale unei mărci comunitare colective anterioare în sensul articolului 66 alineatul (2) din RMC, compusă dintr-o indicație geografică, cu cele ale unei mărci comunitare individuale, în opinia recurteii nu este determinant aspectul dacă produsele și serviciile în discuție sunt similare în ceea ce privește natura, scopul, utilizatorii finali și/sau canalele de distribuție ale acestora. Trebuie mai degrabă să se stabilească dacă produsele și/sau serviciile în cauză pot avea aceeași proveniență geografică.

6. Interpretarea dată de recurentă articolului 66 alineatul (2) RMC rezultă din:

1) logica internă a Regulamentului nr. 207/2009, în special din faptul că:

- i. articolul 66 alineatul (2) din RMC constituie o excepție în cadrul Regulamentului nr. 207/2009 întrucât, potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (c) din RMC, se respinge înregistrarea mărcilor care sunt compuse exclusiv din semne sau indicații ce pot să servească, în comerț, pentru a desemna proveniența geografică a produsului sau a prestării serviciului;
- ii. conform articolului 67 alineatul (2) din RMC, regulamentul de utilizare a unei mărci comunitare colective compuse dintr-o indicație geografică trebuie să autorizeze *orice* persoană ale cărei produse sau servicii provin din zona geografică respectivă să devină membră a asociației care este titular al mărcii și, în consecință, o marcă comunitară colectivă compusă dintr-o indicație geografică nu poate *niciodată* să deosebească produsele sau serviciile membrilor asociației care este titular al mărcii de cele ale altor întreprinderi;

2) o interpretare a acestei prevederi în lumina Regulamentului nr. 1151/2012 ⁽²⁾ și a Acordului TRIPS, potrivit căreia indicațiile geografice ar trebui să se bucure de un nivel de protecție ridicat, iar prezentările unui produs care indică sau sugerează că produsul respectiv provine dintr-o altă zonă geografică decât adevăratul loc de origine, astfel încât creează publicului o impresie greșită cu privire la *proveniența geografică* a produsului, ar trebui interzise.

7. În opinia recurente, calitățile stabilite de Tribunal în legătură cu DARJEELING pot fi transpuse, de asemenea, asupra unor servicii cum ar fi consultanța de afaceri sau serviciile de telecomunicații și pot accentua atractivitatea mărcii contestate în această privință. În continuare, recurenta arată că Tribunalul nu a prezentat în hotărârea sa niciun motiv întemeiat care să justifice de ce calitățile asociate mărcii DARJEELING nu pot fi transpuse asupra unor servicii care fac parte din clasele 35 și 38, fapt care constituie, în sine, o eroare de drept.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 16 decembrie 2016 –
Mohammad Zadeh Khorassani/Kathrin Pflanz**

(Cauza C-678/15)

(2016/C 106/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Mohammad Zadeh Khorassani

Pârâtă: Kathrin Pflanz

Întrebarea preliminară

Recepția și transmiterea unui ordin care are ca obiect gestionarea de portofolii [articolul 4 alineatul (1) punctul 9 din MiFID ⁽¹⁾] reprezintă un serviciu de investiții în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 2 prima teză coroborat cu secțiunea A punctul 1 din Anexa I la MiFID?

⁽¹⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 247).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la
21 decembrie 2015 – Agnieška Anisimovienė și alții**

(Cauza C-688/15)

(2016/C 106/20)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Recurenți: Agnieška Anisimovienė și alții

Cealaltă parte din procedură: AB bankas „Snoras”, în lichidare; VĮ „Indėlių ir investicijų draudimas”, AB „Šiaulių bankas”, succesoare în drepturi și obligații a AB bankas „FINASTA”

Întrebările preliminare

1. Directiva privind depozitele⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că fondurile care sunt debitate cu consimțământul persoanelor sau sunt transferate ori plătite de către înseși persoanele respective într-un cont deschis pe numele unei instituții de credit deținut la o altă instituție de credit pot fi considerate depozit în temeiul acestei directive?
2. Articolul 7 alineatul (1) coroborat cu articolul 8 alineatul (3) din Directiva privind depozitele trebuie interpretat în sensul că plata indemnizației de asigurare a depozitelor până la concurența sumei menționate la articolul 7 alineatul (1) trebuie efectuată pentru fiecare persoană a cărei creanță poate fi recunoscută înainte de data la care este adoptată constatarea sau hotărârea menționată la articolul 1 punctul 3 literele (i) și (ii) din Directiva privind depozitele?
3. În sensul Directivei privind depozitele, definiția unei „operațiuni bancare normale” este relevantă pentru interpretarea noțiunii de depozit ca sold creditor care derivă din operațiuni bancare? Această definiție trebuie luată de asemenea în considerare atunci când se interpretează noțiunea de depozit în cadrul actelor juridice naționale prin care a fost transpusă Directiva privind depozitele?
4. În cazul în care răspunsul la a treia întrebare este afirmativ, cum trebuie înțeleasă și interpretată noțiunea de operațiuni bancare normale utilizată în cadrul articolului 1 alineatul (1) din Directiva privind depozitele:
 - a) care sunt operațiunile care ar trebui să fie considerate operațiuni bancare normale sau care sunt criteriile care ar trebui să constituie baza pentru a se stabili dacă o anumită operațiune bancară este normală?
 - b) noțiunea de operațiune bancară normală trebuie să fie evaluată ținându-se cont de obiectivul operațiunilor bancare efectuate sau de părțile între care se efectuează astfel de operațiuni bancare?
 - c) noțiunea de depozit ca sold creditor care derivă din operațiuni bancare normale, utilizată în Directiva privind depozitele, trebuie interpretată în sensul că aceasta privește numai cazurile în care toate operațiunile care au dus la crearea unui astfel de sold sunt considerate normale?
5. În cazul în care fondurile nu intră sub incidența definiției date noțiunii de depozit în cadrul Directivei privind depozitele, însă statul membru a optat pentru transpunerea în dreptul național a Directivei privind depozitele și a Directivei privind investitorii⁽²⁾ în așa fel încât fondurile cu privire la care deponentul emite pretenții întemeiate pe obligația unei instituții de credit de a presta servicii de investiții sunt de asemenea considerate a fi un depozit, garantarea pentru depozite poate fi aplicată numai după ce s-a stabilit că, într-un caz specific, instituția de credit a acționat ca o întreprindere de investiții și fondurile i-au fost transferate pentru a efectua activități de investiții, în sensul Directivei privind investitorii și al MiFID⁽³⁾?

⁽¹⁾ Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor (JO L 135, p. 5, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 163).

⁽²⁾ Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori (JO L 84, p. 22, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 222).

⁽³⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 247).

**Recurs introdus la 17 decembrie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a cincea) din 7 octombrie 2015 în cauza T-689/13, Bilbaína de Alquitranes și alții/Comisia**

(Cauza C-691/15 P)

(2016/C 106/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. J. Loewenthal și K. Talabér-Ritz, agenți)

Celelalte părți din procedură: Bilbaína de Alquitranes, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica, SA, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon, SGL Carbon, SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG, Tokai erftcarbon GmbH, Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) și GrafTech Iberica, SL

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 7 octombrie 2015 pronunțată în cauza T-689/13 Bilbaína de Alquitranes și alții/Comisia (EU:T:2015:767);
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal și
- soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

Prin hotărârea atacată, Tribunalul a anulat în parte Regulamentul (UE) nr. 944/2013 ⁽¹⁾ al Comisiei din 2 octombrie 2013 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor.

Comisia invocă trei motive în susținerea recursului declarat împotriva hotărârii atacate.

În primul rând, Comisia susține că Tribunalul nu și-a îndeplinit obligația de motivare în temeiul articolului 36 și al articolului 53 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție. În hotărârea atacată, Tribunalul consideră că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere întrucât, prin faptul că a clasificat substanța „smoală, gudron de huilă, temp. înaltă” (SGHTI) pe baza constituenților săi în vederea includerii într-o clasă de pericol utilizând metoda însumării, aceasta nu și-a îndeplinit obligația de a lua în considerare toate elementele și circumstanțele relevante astfel încât să țină seama în mod corespunzător de proporția în care constituenții respectivi sunt prezenți în SGHTI și de efectele lor chimice, în special solubilitatea slabă a SGHTI în ansamblu. Nu rezultă în mod clar din hotărârea atacată dacă Tribunalul a anulat în parte regulamentul în cauză pentru acest motiv întrucât Comisia nu trebuia să aplice în vederea clasificării metoda însumării, ci ar fi trebuit să aplice o altă metodă de clasificare, sau deoarece Comisia a aplicat în mod greșit metoda însumării.

În al doilea rând, Comisia susține că Tribunalul a încălcat Regulamentul nr. 1272/2008 atunci când a concluzionat că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că a adoptat clasificarea contestată fără a ține seama de solubilitatea substanței în ansamblu. Primul aspect al motivului se întemeiază pe ideea că regulamentul atacat a fost anulat în parte întrucât Tribunalul a considerat că Comisia a aplicat în mod greșit metoda însumării pentru a include SGHTI printre substanțele periculoase pentru mediul acvatic, caz în care Tribunalul a încălcat Regulamentul nr. 1272/2008 deoarece datele testelor disponibile în privința SGHTI au fost considerate insuficiente pentru clasificarea unei substanțe direct în temeiul Regulamentului nr. 1272/2008. Acest element, coroborat cu faptul că principiile extrapolării nu puteau fi aplicate, a obligat Comisia să utilizeze în prezenta cauză metoda însumării. Cel de al doilea aspect al acestui motiv se întemeiază pe ideea că regulamentul atacat a fost anulat în poarte întrucât Tribunalul a considerat că Comisia nu a aplicat în mod corect metoda însumării, caz în care Tribunalul a încălcat Regulamentul nr. 1272/2008 deoarece acest regulament nu impune ca solubilitatea substanței în ansamblu să fie luată în considerare atunci când este aplicată respectiva metodă.

În al treilea rând, Comisia consideră că Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii întrucât a depășit limitele controlului legalității regulamentului atacat și că a denaturat elementele de probă pe baza cărora a fost adoptat regulamentul atacat.

⁽¹⁾ JO L 261, p. 5.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 21 decembrie 2015 – Security Service Srl/Ministero dell’Interno, Questura di Napoli, Questura di Roma

(Cauza C-692/15)

(2016/C 106/22)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Security Service Srl

Pârâți: Ministero dell’Interno, Questura di Napoli, Questura di Roma

Întrebările preliminare

1) [Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene, Comisia/Italia, C-465/2005, EU:C:2007:781, în care Curtea] a declarat că statul italian a încălcat principiile prevăzute la articolele 43 și 49 din Tratatul CE (libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor) prin faptul că a prevăzut:

- (a) că activitatea de agent de pază privat nu poate fi exercitată decât după depunerea prealabilă a unui jurământ de credință față de Republica Italiană;
- (b) că activitatea de securitate privată nu poate fi exercitată de prestatorii de servicii stabiliți în alt stat membru decât pe baza unei autorizații eliberate de Prefetto, cu valabilitate teritorială, fără să se țină cont de obligațiile cărora le sunt deja supuși acești prestatori în statul membru de origine;
- (c) că respectiva autorizație are o valabilitate teritorială limitată și că eliberarea ei este condiționată de luarea în considerare a numărului și a mărimii întreprinderilor de securitate privată care operează deja pe teritoriul în cauză;
- (d) că întreprinderile de securitate privată trebuie să aibă un sediu de exploatare în fiecare provincie în care își exercită activitatea;
- (e) că personalul respectivelor întreprinderi trebuie să fie autorizat în mod individual pentru exercitarea activității de securitate, fără să se țină cont de controalele și de verificările efectuate deja în statul membru de origine;
- (g) că întreprinderile de securitate privată trebuie să dispună de un efectiv minim și/sau maxim pentru a fi autorizate;
- (h) că aceleași întreprinderi trebuie să depună o cauțiune la casa de economii și consemnațiuni;
- (i) că tarifele serviciilor de securitate privată sunt stabilite în autorizația eliberată de Prefetto în raport cu o marjă de variație prestabilă,

excluse, în sine, competența autorității provinciale de securitate publică (Questore) de a impune cu privire la servicii cerințe de tipul celor contestate, [care] fac obligatorie utilizarea unui număr minim de agenți (doi) pentru operațiunile legate de anumite servicii?

2) Deși este vorba despre o problemă nouă, aceasta prezintă condițiile de analogie în măsură să conducă la aceeași soluție, cu referire la articolele 43 și 49 din Tratatul CE menționate?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 21 decembrie 2015 – Il
Camaleonte Srl/Questore di Napoli, Ministero dell'Interno**

(Cauza C-693/15)

(2016/C 106/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Il Camaleonte Srl

Pârâți: Questore di Napoli, Ministero dell'Interno

Întrebările preliminare

1) [Dacă, prin Hotărârea Comisia/Italia, C-465/2005, EU:C:2007:781, Curtea] a declarat că statul italian a încălcat principiile prevăzute la articolele 43 și 49 din Tratatul CE (libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor) prin faptul că a prevăzut

- (a) că activitatea de agent de pază privat nu poate fi exercitată decât după depunerea prealabilă a unui jurământ de credință față de Republica Italiană;
- (b) că activitatea de securitate privată nu poate fi exercitată de prestatorii de servicii stabiliți în alt stat membru decât pe baza unei autorizații eliberate de Prefetto, cu valabilitate teritorială, fără să se țină cont de obligațiile cărora le sunt deja supuși acești prestatori în statul membru de origine;
- (c) că respectiva autorizație are o valabilitate teritorială limitată și că eliberarea ei este condiționată de luarea în considerare a numărului și a mărimii întreprinderilor de securitate privată care operează deja pe teritoriul în cauză;
- (d) că întreprinderile de securitate privată trebuie să aibă un sediu de exploatare în fiecare provincie în care își exercită activitatea;
- (e) că personalul respectivelor întreprinderi trebuie să fie autorizat în mod individual pentru exercitarea activității de securitate, fără să se țină cont de controalele și de verificările efectuate deja în statul membru de origine;
- (g) că întreprinderile de securitate privată trebuie să dispună de un efectiv minim și/sau maxim pentru a fi autorizate;
- (h) că aceleași întreprinderi trebuie să depună o cauțiune la casa de economii și consemnațiuni;
- (i) că tarifele serviciilor de securitate privată sunt stabilite în autorizația eliberată de Prefetto în raport cu o marjă de variație prestabilă,

[se poate să se] excludă, în sine, competența autorității provinciale de securitate publică (Questore) de a impune cu privire la servicii cerințe de tipul celor contestate [care] fac obligatorie utilizarea unui număr minim de agenți (doi) pentru operațiunile legate de anumite servicii;

2. dacă, deși este vorba despre o problemă nouă, aceasta prezintă condițiile de analogie în măsură să conducă la aceeași soluție, cu referire la articolele 43 și 49 din Tratatul CE.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 21 decembrie 2015 – Vigilanza Privata Turris Srl/Questore di Napoli

(Cauza C-694/15)

(2016/C 106/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Vigilanza Privata Turris Srl

Intimat: Questore di Napoli

Întrebările preliminare

1) [Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene Comisia/Italia, C-465/2005, EU:C:2007:781, prin care Curtea] a declarat că statul italian a încălcat principiile prevăzute la articolele 43 și 49 din Tratatul CE (libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor) prin faptul că a prevăzut:

- a) că activitatea de agent de pază privat nu poate fi exercitată decât după depunerea prealabilă a unui jurământ de credință față de Republica Italiană;
- b) că activitatea de securitate privată nu poate fi exercitată de prestatorii de servicii stabiliți în alt stat membru decât pe baza unei autorizații eliberate de Prefetto, cu valabilitate teritorială, fără să se țină cont de obligațiile cărora le sunt deja supuși acești prestatori în statul membru de origine;
- c) că respectiva autorizație are o valabilitate teritorială limitată și că eliberarea ei este condiționată de luarea în considerare a numărului și a mărimii întreprinderilor de securitate privată care operează deja pe teritoriul în cauză;
- d) că întreprinderile de securitate privată trebuie să aibă un sediu de exploatare în fiecare provincie în care își exercită activitatea;
- e) că personalul respectivelor întreprinderi trebuie să fie autorizat în mod individual pentru exercitarea activității de securitate, fără să se țină cont de controalele și de verificările efectuate deja în statul membru de origine;
- g) că întreprinderile de securitate privată trebuie să dispună de un efectiv minim și/sau maxim pentru a fi autorizate;
- h) că aceleași întreprinderi trebuie să depună o cauțiune la casa de economii și consemnațiuni;
- i) că tarifele serviciilor de securitate privată sunt stabilite în autorizația eliberată de Prefetto în raport cu o marjă de variație prestabilă.

[poate] să excludă, în sine, competența autorității provinciale de securitate publică (Questore) de a impune cu privire la servicii cerințe de tipul celor contestate[, care] fac obligatorie utilizarea unui număr minim de agenți (doi) pentru operațiunile legate de anumite servicii?

2) Deși este vorba despre o problemă nouă, aceasta prezintă condițiile de analogie în măsură să conducă la aceeași soluție, cu referire la articolele 43 și 49 din Tratatul CE menționate?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte
(Italia) la 28 decembrie 2015 – MB Srl/Società Metropolitana Acque Torino (SMAT)**

(Cauza C-697/15)

(2016/C 106/25)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Părțile din procedura principală

Reclamantă: MB Srl

Pârâtă: Società Metropolitana Acque Torino (SMAT)

Întrebarea preliminară

Principiile comunitare ale protecției încrederii legitime și securității juridice, împreună cu principiile liberei circulații a mărfurilor, libertății de stabilire și liberei prestări a serviciilor, prevăzute de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și principiile care decurg din acesta, cum sunt egalitatea de tratament, nediscriminarea, recunoașterea reciprocă, proporționalitatea și transparența, prevăzute (în ultimul rând) de Directiva 2014/24/UE ⁽¹⁾, se opun unei reglementări naționale precum reglementarea italiană care decurge din dispozițiile coroborate ale articolului 87 alineatul 4 și ale articolului 86 alineatul 3bis din Decretul legislativ nr. 163 din 2006 și ale articolului 26 alineatul 6 din Decretul legislativ nr. 81 din 2008, astfel cum au fost interpretate, prin hotărârile Adunării plenare a Consiglio di Stato nr. 3 și nr. 9 din 2015, în exercitarea funcției sale de interpretare uniformă a dreptului, în temeiul articolului 99 din Codul de procedură administrativă italian, potrivit căreia omisiunea de a indica separat costurile de securitate în cadrul întreprinderii în ofertele economice dintr-o procedură de atribuire a unor contracte de lucrări publice determină indiferent de situație excluderea întreprinderii ofertante, chiar în situația în care obligația de indicare separată nu a fost precizată nici în reglementarea privind cererea de ofertă, nici în formularul de completat anexat pentru depunerea ofertelor și chiar independent de împrejurarea că, din punctul de vedere al conținutului, oferta respectă costurile minime de securitate în cadrul întreprinderii?

⁽¹⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, p. 65).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 6 ianuarie 2016 – Holcim France SAS, succesoare în drepturi a societății Euro Stockage, Enka SA/Ministre des finances et des comptes publics

(Cauza C-6/16)

(2016/C 106/26)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: Holcim France SAS, succesoare în drepturi a societății Euro Stockage, Enka SA

Pârât: Ministre des finances et des comptes publics

Întrebările preliminare

- 1) Atunci când o legislație națională a unui stat membru utilizează în dreptul intern posibilitatea oferită la alineatul (2) al articolului 1 din Directiva 90/435/CE din 23 iulie 1990 ⁽¹⁾, se poate efectua un control al actelor sau al acordurilor adoptate pentru punerea în aplicare a acestei posibilități în raport cu dreptul primar al Uniunii Europene?
- 2) Dispozițiile alineatului 2 al articolului 1 din această directivă, care acordă statelor membre o largă marjă de apreciere pentru a stabili care dispoziții sunt „*necesare pentru prevenirea fraudei sau abuzului*”, trebuie interpretate în sensul că se opun ca un stat membru să adopte un mecanism privind excluderea de la beneficiul scutirii a dividendelor distribuite către o persoană juridică controlată în mod direct sau indirect de unul sau mai mulți rezidenți din state care nu sunt membre ale Uniunii, cu excepția situației în care această persoană juridică justifică faptul că lanțul de participări nu are ca obiectiv principal sau ca unul dintre obiectivele sale principale beneficiul scutirii?
- 3) a) În ipoteza în care conformitatea cu dreptul Uniunii a mecanismului „anti-abuz” menționat mai sus ar trebui să fie de asemenea apreciată în raport cu prevederile tratatului, este necesar ca aceasta să fie examinată, ținând seama de obiectul legislației în discuție, în raport cu prevederile articolului 43 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, devenit articolul 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, chiar dacă societatea care beneficiază de distribuirea dividendelor este controlată în mod direct sau indirect, în urma unui lanț de participări care are, printre obiectivele sale principale, beneficiul scutirii, de către unul sau mai mulți rezidenți din state terțe, care nu se pot prevala de libertatea de stabilire?

b) În lipsa unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, această conformitate trebuie examinată în raport cu prevederile articolului 56 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, devenit articolul 63 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?
- 4) Prevederile citate anterior trebuie interpretate în sensul că se opun ca o legislație națională să nu permită scutirea de reținere la sursă pentru dividendele plătite de o societate dintr-un stat membru unei societăți stabilite în alt stat membru, atunci când de aceste dividende beneficiază o persoană juridică controlată în mod direct sau indirect de unul sau mai mulți rezidenți din state care nu sunt membre ale Uniunii Europene, cu excepția cazului în care aceasta dovedește că acest lanț de participări nu are ca obiectiv principal sau ca unul dintre obiectivele sale principale beneficiul scutirii?

⁽¹⁾ Directiva 90/435/CE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 11 ianuarie 2016 – Société Euro Park Service, succesoare în drepturi a societății Cairnbulg Nanteuil/Ministre des finances et des comptes publics

(Cauza C-14/16)

(2016/C 106/27)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Société Euro Park Service, succesoare în drepturi a societății Cairnbulg Nanteuil

Pârât: Ministre des finances et des comptes publics

Întrebările preliminare

- 1) Atunci când o legislație națională a unui stat membru utilizează în dreptul intern posibilitatea oferită la [alineatul] (1) al articolului 11 din Directiva 90/434/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990, cu modificările ulterioare, privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, scindărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre ⁽¹⁾, se impune un control al actelor adoptate pentru punerea în aplicare a acestei posibilități în raport cu dreptul primar al Uniunii Europene?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, prevederile articolului 43 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, devenit articolul 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun ca o legislație națională, în scopul combaterii fraudei sau a evaziunii fiscale, să condiționeze aplicarea regimului fiscal comun în cazul fuziunilor și al operațiunilor asimilate de o procedură de autorizare prealabilă doar în ceea ce privește aporturile efectuate către persoane juridice străine, cu excluderea aporturilor efectuate către persoane juridice de drept național?

⁽¹⁾ JO L 225, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 92.

Recurs introdus la 13 ianuarie 2016 de Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 28 octombrie 2015 în cauza T-134/11, Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd/Comisia Europeană

(Cauza C-19/16 P)

(2016/C 106/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd (reprezentați: N. Garcia-Lora, Solicitor, E. Grieves, Barrister)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile recurenților

- Anularea deciziei contestate din 28 octombrie 2015;
- substituirea acesteia prin propria decizie și anularea măsurilor contestate;
- obligarea Comisiei, a Consiliului și a Regatului Unit la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului și a Curții de Justiție.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs se invocă 4 motive.

Prin intermediul primului motiv se contestă decizia Tribunalului potrivit căreia obiecțiile privind decizia pe fond de a include pe listă primii trei recurenți nu au fost invocate corespunzător în fața Tribunalului. Tribunalul a calificat eronat al patrulea motiv drept contestare a aprecierii Comisiei privind situația de fapt. Tribunalul nu a luat în considerare observațiile recurenților, de care ar fi trebuit să se țină seama întrucât a) Tribunalul le-a solicitat, b) au fost depuse anterior depunerii memoriului în apărare de către pârât și c) recurenții au precizat că intenționau să conteste aprecierea situației de fapt. Abordarea Tribunalului nu a fost compatibilă cu Hotărârea din 14 aprilie 2015, Ayadi/Comisia (T-527/09).

Prin intermediul celui de al doilea motiv se contestă decizia Tribunalului întrucât nu a aplicat efectul obligatoriu al jurisprudenței Kadi II. Tribunalul nu a apreciat în mod autonom dacă afirmațiile din expunerea de motive erau fondate.

Prin intermediul celui de al treilea motiv se contestă aprecierea Tribunalului conform căreia Comisia a realizat o analiză atentă și independentă a justificării înscrierii pe listă. Aprecierea Tribunalului conform căreia Comisia a realizat o astfel de analiză nu poate fi susținută în lumina situației de fapt din speță și a deciziilor judiciare anterioare în cauze similare.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv se contestă decizia Tribunalului conform căreia Sanabel nu are capacitate procesuală, arătându-se că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept. Capacitatea procesuală a Sanabel nu depinde de calificări paralele bazate pe dreptul intern, ci pe aspectul dacă această poate sau nu poate să fie desemnată ca atare.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la
25 ianuarie 2016 – Compass Contract Services Limited/Commissioners for Her Majesty’s Revenue &
Customs**

(Cauza C-38/16)

(2016/C 106/29)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Compass Contract Services Limited

Pârâți: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Întrebările preliminare

- 1) Diferența de tratament din Regatul Unit între cererile Fleming privind taxa aferentă ieșirilor (care puteau fi formulate pentru perioadele care se încheie înainte de 4 Decembrie 1996) și cererile Fleming privind taxa aferentă intrărilor (care puteau fi formulate pentru perioade care se încheie înainte de 1 mai 1997 – și anume mai târziu decât în cazul cererilor Fleming privind taxa aferentă ieșirilor) conduce la:
 - a) încălcarea principiului egalității de tratament consacrat de dreptul Uniunii; și/sau
 - b) încălcarea principiului neutralității fiscale consacrat de dreptul Uniunii; și/sau
 - c) încălcarea principiului efectivității consacrat de dreptul Uniunii; și/sau
 - d) încălcarea oricărui alt principiu relevant consacrat de dreptul Uniunii?
- 1) În cazul unui răspuns afirmativ la oricare dintre întrebările 1(a)-1(d), cum trebuie să fie tratate cererile Fleming privind taxa aferentă ieșirilor formulate pentru perioada 4 decembrie 1996–30 aprilie 1997?

Recurs introdus la 4 februarie 2016 de European Bicycle Manufacturers Association împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 26 noiembrie 2015 în cauza T-425/13, Giant (China) Co. Ltd/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-61/16 P)

(2016/C 106/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: European Bicycle Manufacturers Association (reprezențanți: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, solicitor)

Celelalte părți din procedură: Giant (China) Co. Ltd, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

- Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;
- anularea hotărârii Tribunalului;
- judecarea fondului și respingerea cererii de anulare sau trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecarea pe fond a cererii de anulare și
- obligarea reclamantei din fața Tribunalului să plătească cheltuielile de judecată ale recurenteii efectuate în procedura de recurs și în cadrul intervenției în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv de recurs: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept realizând o analiză juridică incorectă a aplicării de către Consiliu a articolului 18 din regulamentul de bază. Contrar aprecierilor Tribunalului, Regulamentul nr. 502/2013⁽¹⁾ a aplicat articolul 18 alineatul (1) în mod global grupului Giant întrucât instituțiile nu dispuneau de informații complete și cuprinzătoare despre societățile afiliate, iar nu numai de informații privind prețul de export al grupului.

Al doilea motiv de recurs: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept stabilind că Consiliul nu putea considera neprezentarea de către Giant a unor informații privind pragul de bază ca fiind o lipsă a cooperării în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. Informația solicitată era informație privind pragul de bază necesară pentru a permite instituțiilor să obțină o imagine completă și exactă a grupului Giant și, prin urmare, nefurnizarea acestei informații constituia o lipsă a cooperării care generează îndoială cu privire la fiabilitatea informației furnizate de Giant.

Al treilea motiv de recurs: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept stabilind că nu ar exista un risc de circumvenție dacă s-ar acorda Giant o taxă antidumping individuală, însă nu și Jinshan. Preocupările instituțiilor cu privire la circumvenția de către întreprinderile afiliate în prezenta cauză sunt justificate și constituie un motiv valid suplimentar pentru respingerea cererii Giant de taxă antidumping individuală.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 502/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO L 153, p. 17).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2016 – GFKL Financial Services/Comisia

(Cauza T-620/11) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Legislație fiscală germană privind reportarea pierderilor în anii fiscali următori (Sanierungsklausel) — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă — Acțiune în anulare — Afectare individuală — Admisibilitate — Noțiunea de ajutor de stat — Caracter selectiv — Natura și economia regimului fiscal — Resurse publice — Obligația de motivare — Încredere legitimă”]

(2016/C 106/31)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: GFKL Financial Services AG (Essen, Germania) (reprezentanți: inițial M. Schweda, S. Schultes-Schnitzlein, J. Eggers și M. Knebelsberger, ulterior M. Schweda, J. Eggers, M. Knebelsberger și F. Loose, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial T. Maxian Rusche, M. Adam și R. Lyal, ulterior T. Maxian Rusche, R. Lyal și M. Noll-Ehlers, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și K. Petersen, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2011/527/UE a Comisiei din 26 ianuarie 2011 privind ajutorul de stat acordat de Germania C 7/10 (ex CP 250/09 și NN 5/10) – Schemă privind reportarea fiscală a pierderilor în cazul restructurării societăților aflate în dificultate (Legea privind impozitul pe profit, „KStG, Sanierungsklausel”) (JO L 235, p. 26).

Dispozitivul

- 1) Respinge excepția de inadmisibilitate.
- 2) Respinge acțiunea ca nefondată.
- 3) GFKL Financial Services AG suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și două treimi din cele efectuate de Comisia Europeană. Comisia suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată.
- 4) Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 39, 11.2.2012.

Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2016 – Isotis/Comisia

(Cauza T-562/13) ⁽¹⁾

[„Clauză compromisorie — Programul-cadru pentru competitivitate și inovație — Contract REACH112 — Rambursarea sumelor avansate — Costuri neeligibile”]

(2016/C 106/32)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis (Atena, Grecia) (reprezentant: S Skliris, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Di Paolo și S. Lejeune, agenți, asistați inițial de E. Petritsi, ulterior de E. Roussou, avocați)

Obiectul

Pe de o parte, cereri întemeiate pe articolul 272 TFUE, prin care se urmărește, cu titlu principal, să se obțină declararea netemeinicii cererii Comisiei de rambursare a prefinanțării în cuantum de 47 197,93 euro, plătită reclamantei în temeiul contractului nr. 238940, „REsponding to All Citizens needing Help (REACH112)”, încheiat între Comunitatea Europeană și reclamantă și, cu titlu subsidiar, obținerea declarării netemeinicii cererii Comisiei de rambursare a prefinanțării menționate în ceea ce privește cheltuielile prezentate Comisiei pentru prima perioadă de referință a proiectului REACH112 în cuantum de 13 821,12 euro, precum și, pe de altă parte, o cerere reconvențională prin care se urmărește obligarea reclamantei la rambursarea prefinanțării plătite fără drept în cadrul acestui contract și la plata unor dobânzi de întârziere.

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu este necesar să se pronunțe cu privire la concluziile formulate de Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis prin care se urmărește să se declare că, întrucât condițiile generale ale celui de al șaselea program-cadru nu se aplică contractului în cauză, ea nu poate să datoreze o indemnizație forfetară în temeiul acestuia și că, prin urmare, Comisia Europeană a încălcat contractul în cauză atunci când și-a declarat intenția de a solicita o asemenea indemnizație.*
- 2) *Admite cererea Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis, prin care se urmărește să se constate netemeinicia cererii de rambursare a prefinanțării primite de aceasta în temeiul contractului nr. 238940 „REsponding to All Citizens needing Help (REACH112)”, în măsura în care privește costurile declarate de aceasta pentru prima perioadă de referință a proiectului REACH112.*
- 3) *Respinge în rest acțiunea formulată de Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis.*
- 4) *Respinge cererea Comisiei prin care se urmărește obligarea Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis la rambursarea prefinanțării primite de aceasta în temeiul contractului nr. 238940 „REsponding to All Citizens needing Help (REACH112)” în măsura în care privește costurile declarate de aceasta pentru prima perioadă de referință a proiectului REACH112.*
- 5) *Obligă Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis la plata în favoarea Comisiei a sumei de 33 376,81 euro, majorată cu dobânzi moratorii de 4 % pe an începând de la 29 octombrie 2013 și până la plata completă a acestei sume.*
- 6) *Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes – Isotis și Comisia suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 9, 11.1.2014.

Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2016 – Italian International Film/EACEA

(Cauza T-676/13) ⁽¹⁾

[„Program de sprijin pentru sectorul audiovizual european (MEDIA 2007) — Măsuri de susținere a distribuției transnaționale de filme europene — Cerere de propuneri în cadrul sistemului «selectiv» 2013 — Act al EACEA prin care reclamanta este informată despre respingerea candidaturii privind filmul «Only God Forgives» — Act al EACEA care confirmă refuzul, dar care conține motive noi — Competență — Repartizarea sarcinilor între Comisie și EACEA — Competență nediscreționară — Acțiune în anulare — Act atacabil — Admisibilitate — Obligația de motivare — Ghidul permanent 2012-2013 — Acord de distribuire materială sau fizică — Lipsa unei comunicări prealabile către EACEA — Ineligibilitatea candidaturii”]

(2016/C 106/33)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Italian International Film Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: A. Fratini, B. Bettelli și M. Bottino, avocați)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură (EACEA) (reprezentanți: H. Monet și D. Homann, agenți, asistați de D. Fosselard și A. Duron, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de respingere a candidaturii reclamantei la acordarea unei subvenții pentru filmul „Only God Forgives”, în urma cererii de propuneri EACEA/21/12 MEDIA 2007 – Sprijin pentru sistemul „selectiv” de distribuție transnațională a filmelor europene 2013 (JO C 300, p. 5), publicată în cadrul Deciziei nr. 1718/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2006 privind punerea în aplicare a unui program de sprijin pentru sectorul audiovizual european (MEDIA 2007) (JO L 327, p. 12), întocmit pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2007 și 31 decembrie 2013

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Italian International Film Srl și Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură (EACEA) suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 45, 15.2.2014.

Hotărârea Tribunalului din 5 februarie 2016 – Kicktipp/OAPI – Società Italiana Calzature (kicktipp)

(Cauza T-135/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale kicktipp — Marca națională verbală anterioară KICKERS — Norma 19 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Norma 98 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 106/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Kicktipp GmbH (Düsseldorf, Germania) (reprezentant: A. Dreyer, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: I. Harrington, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Società Italiana Calzature Srl (Milan, Italia) (reprezentant: G. Cantaluppi, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 12 decembrie 2013 (cauza R 1061/2012-2) privind o procedură de opoziție între Società Italiana Calzature Srl și Kicktipp GmbH.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 12 decembrie 2013 (cauza R 1061/2012-2).
- 2) OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Kicktipp GmbH.

3) Società Italiana Calzature Srl suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 135, 5.5.2014.

Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2016 – Meica/OAPI – Salumificio Fratelli Beretta (STICK MiniMINI Beretta)

(Cauza T-247/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative STICK MiniMINI Beretta — Marca comunitară verbală anterioară MINI WINI — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 216/96”]

(2016/C 106/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (Edewecht, Germania) (reprezentant: S. Labesius, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Poch, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Salumificio Fratelli Beretta SpA (Barzanò, Italia) (reprezentați: G. Ghisletti, F. Braga și P. Pozzi, avocați)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 14 februarie 2014 (cauza R 1159/2013-4), privind o procedură de opoziție între Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG și Salumificio Fratelli Beretta SpA.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs de Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 14 februarie 2014 (cauza R 1159/2013-4), în măsura în care respinge concluziile formulate de Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG vizând modificarea deciziei diviziei de opoziție în privința serviciilor din clasa 43.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și Salumificio Fratelli Beretta SpA suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 235, 21.7.2014.

Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2016 – Italia/Comisia

(Cauza T-686/14) ⁽¹⁾

[„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — FEAGA et FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Fructe și legume — Sectorul prelucrării tomatelor — Ajutoare pentru organizațiile de producători — Cheltuieli efectuate de Italia — Proporționalitate — Autoritate de lucru judecat”]

(2016/C 106/36)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentați: G. Palmieri, agent, asistat de G. Galluzzo, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Bianchi și K. Skelly, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei de punere în aplicare 2014/458/UE a Comisiei din 9 iulie 2014 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 205, p. 62), în măsura în care această decizie privește Republica Italiană

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 395, 10.11.2014.

Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2016 – PRIMA/Comisia

(Cauza T-722/14) ⁽¹⁾

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Sprijinirea reprezentanței Comisiei Europene în Bulgaria în cadrul organizării de evenimente publice — Respingerea ofertei unui ofertant și atribuirea contractului unui alt ofertant — Criterii de atribuire — Obligația de motivare — Noțiunea de avantaje relative ale ofertei reținute — Transparență”)

(2016/C 106/37)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamantă: PRIMA – Producerska, reklamna, informatsionna i mediyna agentsia AD (Sofia, Bulgaria) (reprezentant: Y. Ruskov, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Di Paolo, P. Mihaylova și D. Roussanov, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, în primul rând, a Deciziei Comisiei din 12 august 2014 de respingere a ofertei reclamantei în cadrul cererii de ofertă PO/2013-13/SOF având ca obiect sprijinirea reprezentanței Comisiei în Bulgaria în cadrul organizării de evenimente publice și prin care contractul a fost atribuit altui ofertant și, în al doilea rând, a deciziilor subsecvente, printre care cea din 12 septembrie 2014 de încheiere a contractului pentru executarea achiziției publice.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă PRIMA – Producerska, reklamna, informatsionna i mediyna agentsia AD la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 462, 22.12.2014.

Hotărârea Tribunalului din 5 februarie 2016 – Airpressure Bodyforming/OAPI (Slim legs by airpressure bodyforming)

(Cauza T-842/14) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Slim legs by airpressure bodyforming — Respingere a înregistrării de către examiner — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2016/C 106/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Airpressure Bodyforming GmbH (Berchtesgaden, Germania) (reprezentant: S. Merz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentați: C. Martini și M. Fischer, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 29 octombrie 2014 (cauza R 1570/2014-5) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal Slim legs by airpressure bodyforming ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Airpressure Bodyforming GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 65, 23.2.2015.

Ordonanța Tribunalului din 28 decembrie 2015 – Skype/OAPI – Sky International (SKYPE)

(Cauza T-797/14) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului*”]

(2016/C 106/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Skype Ultd (Dublin, Irlanda) (reprezentați: A. Carboni și M. Browne, solicitors)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Sky International AG (Zug, Elveția) (reprezentați: D. Rose și J. Curry, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 29 septembrie 2014 (cauza R 1075/2013-4), privind o procedură de opoziție între Sky International AG și Skype

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.

- 2) Skype Ultd și Sky International AG suportă propriile cheltuieli de judecată și suportă fiecare jumătate din cheltuielile efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

(¹) JO C 46, 9.2.2015.

Ordonanța Tribunalului din 26 ianuarie 2016 – Permapore/OAPI – José Joaquim Oliveira II – Jardins & Afins (Terraway)

(Cauza T-277/15) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare figurative Terraway — Mărcile națională și internațională verbale anterioare TERRAWAY — Respingere în parte a opoziției — Nerespectarea obligației de plată a taxei pentru calea de atac în termen — Decizie a camerei de recurs prin care calea de atac este considerată neformulată — Acțiune vădit nefondată”)

(2016/C 106/40)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Permapore Ltd (Nenagh, Irlanda) (reprezentant: J. Sales, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Schifko, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: José Joaquim Oliveira II – Jardins & Afins Lda (Grijó, Portugalia) (reprezentați: M. Oehen Mendes, R. Duarte Morais, M. Ribeiro da Fonseca și S. Luís Dias, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei camerei întâi de recurs a OAPI din 5 martie 2015 (cauza R 2496/2014-1), privind o procedură de opoziție între José Joaquim Oliveira II – Jardins & Afins Lda și Permapore Ltd

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Permapore Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).
- 3) José Joaquim Oliveira II – Jardins & Afins Lda suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 245, 27.7.2015.

Acțiune introdusă la 31 iulie 2015 – Voigt/Parlamentul

(Cauza T-618/15)

(2016/C 106/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Udo Voigt (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: P. Richter, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea refuzului exprimat de președintele Parlamentului European de a pune la dispoziție spații din clădirile Parlamentului European pentru conferința de presă a reclamantului programată pentru 16 iunie 2015;
- anularea interdicției de acces în clădire pe care președintele Parlamentului European a dispus-o în privința participanților ruși la conferința din 16 iunie 2015;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv: încălcarea tratatelor

- Reclamantul susține că respingerea cererii de a pune la dispoziție spațiul, precum și interdicția de acces în clădire pe care președintele Parlamentului European a dispus-o în privința participanților ruși ar încălca tratatele sau normele de aplicare ale acestora.
- În conformitate cu normele Biroului Parlamentului European privind reuniunile grupurilor politice din 4 iulie 2005, reclamantul ar fi fost îndreptățit la punerea la dispoziție a spațiilor solicitate. Nu ar exista niciun motiv excepțional de refuz deoarece spațiile nu ar fi fost ocupate la momentul relevant, iar conferința de presă prevăzută nu ar fi constituit un pericol pentru securitate și nici pentru buna funcționare a Parlamentului. Aceasta ar afecta dreptul reclamantului de a transmite informații asupra activității sale parlamentare.
- Interdicția de acces în clădire dispusă în privința invitaților ruși ar încălca interdicția discriminării pe motive de origine etnică și de cetățenie [articolul 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]

2. Al doilea motiv: abuz de putere

Reclamantul susține că faptele președintelui Parlamentului European ar fi vădit arbitrare și diametral opuse interdicției discriminării din dreptul primar.

Ațiune introdusă la 21 ianuarie 2016 – *Indeutsch International/OAPI – Crafts Americana* (Reprezentarea unor linii curbe repetate între linii paralele)

(Cauza T-20/16)

(2016/C 106/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: M/S. Indeutsch International (Noida, India) (reprezentanți: D. Stone, D. Meale, A. Dykes, Solicitors și S. Malynicz, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Crafts Americana Group, Inc. (Vancouver, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă (Reprezentarea unor linii curbe repetate între linii paralele) – marca comunitară nr. 8 884 264

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 5 noiembrie 2015 în cauza R 1814/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI și a celeilalte părți la plata propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 25 ianuarie 2016 – Comprojecto Projectos e Construções și alții/BCE

(Cauza T-22/16)

(2016/C 106/43)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamante: Comprojecto Projectos e Construções, Lda (Lisabona, Portugalia), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lisabona), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lisabona) și Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lisabona) (reprezentant: M. A. Ribeiro, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- constatarea, în temeiul articolului 265 TFUE, a faptului că Banca Centrală Europeană, prin faptul că nu a dat curs plângerii formulate de reclamante la 27 noiembrie 2015, s-a abținut în mod nejustificat să acționeze, deși i s-a solicitat aceasta în prealabil;
- în subsidiar, anularea, în temeiul articolelor 263 TFUE și 264 TFUE, a deciziei Băncii Centrale Europene;
- obligarea Băncii Centrale Europene, în temeiul articolului 340 TFUE și a articolului 41 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, la plata către reclamante a unor despăgubiri în sumă de 4 199 780,43 euro, plus dobânzi legale până la data plății efective;
- obligarea Băncii Centrale Europene, în temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă următoarele motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe refuzul neîntemeiat, prin omisiune și prin abținerea de a acționa, al Băncii Centrale Europene de a da curs unei plângeri prezentate de reclamante la 27 noiembrie 2015, referitoare la anumite acte nelegale și lipsite de temei practicate de Banca Portugaliei.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa de imparțialitate, de transparență, de integritate, de competență, de eficiență și de responsabilitate, precum și pe încălcarea principiului egalității în fața legii (încălcarea articolului 20 din Carta drepturilor fundamentale).

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură, pe încălcarea tratatelor și a altor norme de drept privind aplicarea acestuia și pe un abuz de putere.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe favorizarea și protecția acordată IC Millenium/Bcp în legătură cu utilizarea sistemului financiar pentru spălarea de bani și pe neîndeplinirea obligațiilor comunitare referitoare la liberalizarea circulației capitalurilor.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 11 alineatul (3) din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”).

Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2016 – Sovena Portugal – Consumer Goods/OAPI – Mueloliva (FONTOLIVA)

(Cauza T-24/16)

(2016/C 106/44)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sovena Portugal – Consumer Goods, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentant: D. Martins Pereira, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Mueloliva, SL (Cordoba, Spania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale „FONTOLIVA” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 107 792

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 4 noiembrie 2015 în cauza R 1813/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea acestei acțiuni;
- anularea în totalitate a deciziei atacate;
- rectificarea deciziei atacate, pe baza motivelor invocate în prezenta acțiune, și declararea acordării protecției în Uniunea Europeană în favoarea mărcii internaționale nr. 1 107 792 FONTOLIVA;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, inclusiv a celor efectuate în procedura în fața OAPI;
- obligarea celeilalte părți din procedură la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în procedura în fața OAPI.

Motivele invocate

- expirarea înregistrării mărcii anterioare spaniole nr. 780 071 FUENOLIVA;
- caracterul insuficient al probei utilizării efective a mărcii anterioare;

- inexistența riscului de confuzie – articolul 8 alineatul (1) litera (b) RMC;
- existența a două mărci anterioare FONTOLIVA în Spania.

Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2016 – Haw Par/OAPI – Cosmowell (GelenkGold)

(Cauza T-25/16)

(2016/C 106/45)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Haw Par Corp. Ltd (Singapore, Singapore) (reprezentanți: R. Härer, C. Schultze, J. Ossing, C. Weber, H. Ranzinger, C. Gehweiler și C. Brockmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Cosmowell GmbH (Sankt Johann in Tirol, Austria)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementul verbal „GelenkGold” – marca comunitară nr. 9 957 978

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 4 noiembrie 2015 în cauza R 1907/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI, precum și a celeilalte părți din procedură, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața Tribunalului și în fața camerei de recurs.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2016 – Caffè Nero Group/OAPI (CAFFÈ NERO)

(Cauza T-29/16)

(2016/C 106/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Caffè Nero group Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: L. Cassidy, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „CAFFÈ NERO” – cererea de înregistrare nr. 13 238 019

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 4 noiembrie 2015 în cauza R 410/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- autorizarea înregistrării mărcii solicitate nr. 13 238 019;
- respingerea motivelor de refuz al cererii de înregistrare a mărcii comunitare în aplicarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (g) și a articolului 7 alineatul (2);
- autorizarea admiterii și a publicării cererii de înregistrare a mărcii comunitare pentru toate produsele și serviciile vizate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (g) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2016 – M.I. Industries/OAPI – Natural Instinct (Natural Instinct Dog and Cat food as nature intended)

(Cauza T-30/16)

(2016/C 106/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: M.I. Industries, Inc. (Lincoln, Statele Unite) (reprezentați: T. Elias, avocat, B. Cookson, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Natural Instinct Ltd (Camberley, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „Natural Instinct Dog and Cat food as nature intended” – cererea de înregistrare nr. 11 396 223

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 26 noiembrie 2015 în cauza R 2944/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea opoziției reclamantei nr. B 002 181 272 și respingerea cererii de înregistrare nr. 11 438 074 a Natural Instinct Ltd; cu titlu subsidiar, declararea faptului că reclamanta a dovedit utilizarea serioasă a mărcilor sale comunitare nr. 5 208 418 și nr. 5 208 201 în vederea opoziției B 002 181 272 și trimiterea cauzei Camerei a cincea de recurs a OAPI pentru a soluționa aspectele pe care le implică fiecare dintre aceste mărci din perspectiva articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului privind marca comunitară; cu titlu încă mai subsidiar, trimiterea în totalitate a cauzei Camerei a cincea de recurs a OAPI spre rejudecare;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009;
- încălcarea normei 22 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 75 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2016 – adp Gauselmann/OAPI (Juwel)

(Cauza T-31/16)

(2016/C 106/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Germania) (reprezentant: P. Koch Moreno, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „Juwel” – cererea de înregistrare nr. 12 426 888

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 16 noiembrie 2015 în cauza R 2571/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 nu este aplicabil nici în ceea ce privește litera (b), nici în ceea ce privește litera (c).
-

Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2016 – Sony Computer Entertainment Europe/OAPI – Vieta Audio (Vita)

(Cauza T-35/16)

(2016/C 106/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: S. Malynicz, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Vieta Audio, SA (Barcelona, Spania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „Vita” – marca comunitară nr. 9 993 361

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de decădere

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 12 noiembrie 2015 în cauza R 2232/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI și a celeilalte părți din procedură la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor ale reclamantei.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2016 – Caffè Nero Group/OAPI (CAFFÈ NERO)

(Cauza T-37/16)

(2016/C 106/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Caffè Nero Group Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: L. Cassidy, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „CAFFÈ NERO” – Cererea de înregistrare nr. 13 436 175

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 6 noiembrie 2015 în cauza R 954/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 13 436 175;
- respingerea motivelor de refuz al cererii de înregistrare a mărcii comunitare în temeiul articolului 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (g) și al articolului 7 alineatul (2);
- admiterea și publicarea cererii de înregistrare a mărcii comunitare pentru toate produsele și serviciile vizate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentei proceduri.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (g) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2016 – Nanu-Nana Joachim Hoopp/OAPI – Fink (NANA FINK)

(Cauza T-39/16)

(2016/C 106/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Nanu-Nana Joachim Hoopp GmbH & Co. KG (Bremen, Germania) (reprezentant: T. Boddien, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nadine Fink (Basel, Elveția)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională a mărcii figurative care cuprinde elementele verbale „NANA FINK” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. IR 1 111 651

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 12 noiembrie 2015 în cauza R 679/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate privind procedura de opoziție nr. B 2 125 543 (cererea de înregistrare a mărcii internaționale nr. IR 1 111 651);
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2016 – 1&1 Telecom/Comisia

(Cauza T-43/16)

(2016/C 106/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: 1&1 Telecom GmbH (Montabaur, Germania) (reprezentanți: J. Murach, avocat, și P. Alexiadis, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene din 19 noiembrie 2015, adoptată de directorul general al DG COMP privind punerea în aplicare a măsurilor de corecție non-ORTM în cazul COMP/M.7018 – Telefónica Deutschland/E-Plus (denumită în continuare „decizia de concentrare”) care a declarat scrisoarea de autoangajament conformă cu angajamentele definitive și cu dreptul Uniunii;
- obligarea Comisiei să solicite Telefónica Deutschland prezentarea unei noi scrisori de autoangajament strict limitată la obligația la care este ținută în conformitate cu punctul 78 din angajamentele definitive aprobate prin decizia de concentrare;
- obligarea Comisiei la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor ale reclamantei, în conformitate cu articolul 87 din versiunea consolidată a Regulamentului de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. În cadrul primului motiv, reclamanta susține că, prin adoptarea deciziei, Comisia a săvârșit erori vădite de drept întrucât nici tratatele, nici regulamentul Uniunii Europene privind concentrările (denumit în continuare „RUEC”), nici decizia de concentrare, nici angajamentele definitive nu permit clauza 2.3 din scrisoarea de autoangajament, astfel cum a fost acceptată prin decizie.
 2. În cadrul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că, prin adoptarea deciziei sale, Comisia a săvârșit un abuz de putere atunci când a ținut seama de considerațiile externe concurenței, cu încălcarea tratatelor, a RUEC și a deciziei de concentrare.
-

Acțiune introdusă la 1 februarie 2016 – Azanta/OAPI – Novartis (NIMORAL)**(Cauza T-49/16)**

(2016/C 106/53)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Azanta A/S (Hellerup, Danemarca) (reprezentant: M. Hoffgaard Rasmussen, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Novartis AG (Basel, Elveția)**Datele privind procedura în fața OAPI***Titularul mărcii în litigiu:* reclamanta.*Marca în litigiu:* marca comunitară verbală „NIMORAL” – cererea de înregistrare nr. 12 204 079.*Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI:* procedură de opoziție.*Decizia atacată:* Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 1 decembrie 2015 în cauza R 634/2015-4.**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea înregistrării mărcii în litigiu.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Recurs introdus la 9 februarie 2016 de Carlo De Nicola împotriva Hotărârii din 18 decembrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-45/11, De Nicola/BEI**(Cauza T-55/16 P)**

(2016/C 106/54)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Recurent:* Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: G. Ferabecoli, avocat)*Cealaltă parte din procedură:* Banca Europeană de Investiții**Concluziile**

Recurentul solicită Tribunalului:

- admiterea prezentului recurs și, prin modificarea în parte a hotărârii atacate, anularea punctelor 2 și 3 din dispozitiv, precum și a punctelor 61-67 din hotărârea însăși;

- în consecință, obligarea BEI la repararea prejudiciului suferit de domnul De Nicola, astfel cum s-a solicitat prin cererea de sesizare a instanței sau, în subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la o altă cameră a Tribunalului Funcției Publice, cu o compunere diferită, pentru ca aceasta să se pronunțe din nou cu privire la punctele anulate. Obligarea celeilalte părți din procedură la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta cauză este în esență identică cu cauzele F-55/08 și F-59/09, care au avut ca părți pe recurent și Banca Europeană de Investiții.

Recurentul precizează în această privință că prin hotărârea atacată nu s-a statuat cu privire la concluziile referitoare la anularea raportului de evaluare pentru anul 2009, a deciziei din 25 martie 2010 prin care s-a refuzat promovarea, a liniilor directe pentru anul 2009, a celor două scrisori ale președintelui BEI din data de 17 și de 30 noiembrie 2010 și a „tuturor actelor conexe, consecutive și prealabile”.

În susținerea recursului, recurentul invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe obligația de anulare a liniilor directe pentru anul 2009 și a scrisorilor președintelui BEI din 17 noiembrie 2010 și din 30 noiembrie 2010.
 - Se afirmă în special în această privință că, dacă Tribunalul trebuia să statueze că liniile directe în discuție sunt nelegale, anularea lor ar obliga intimata să își efectueze evaluarea potrivit celor mai corecte criterii și care garantează cel mai bine drepturile recurentului.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe natura contractuală a raportului dintre recurent și BEI.
 - Se arată în această privință că recurentul a solicitat repararea prejudiciilor în temeiul răspunderii contractuale a intimitei, iar nu în temeiul celei extracontractuale a Uniunii Europene. Prin hotărârea atacată se asimilează, printre altele, agenții BEI cu funcționarii celorlalte instituții europene, în condițiile în care raportul de muncă supus judecării este de drept privat, ceea ce determină inaplicabilitatea în speță a legislației privind funcționarii.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe cererea de reparare a prejudiciilor materiale și morale.
 - Recurentul consideră că concluziile cu privire la acest aspect din hotărârea atacată sunt vădit eronate atât în fapt, cât și în drept și că, în consecință, ar fi îndeplinite toate condițiile pentru a recunoaște dreptul acestuia la repararea prejudiciului.

Ordonanța Tribunalului din 19 ianuarie 2016 – Klass/OAPI – F. Smit (PLAYSEAT și PLAYSEATS)

(Cauza T-540/14) ⁽¹⁾

(2016/C 106/55)

Limba de procedură: neerlandeza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 329, 22.9.2014.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 5 februarie 2016 –Bulté și Krempa/
Comisia**

(Cauza F-96/14) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Avânzi-cauză ai unui fost funcționar decedat — Pensii — Pensii de urmaș — Articolul 85 din Statut — Restituire a plății nedatorate — Nelegalitatea plății — Caracterul evident al nelegalității plății — Lipsă)

(2016/C 106/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Hilde Bulté și Tom Krempa (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J. Lombaert și A. Surny, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall și G. Gattinara, agenți, ulterior G. Gattinara, agent)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei adoptate de Comisie de revizuire cu caracter retroactiv a pensiilor de urmaș acordate reclamanților și de dispunere a recuperării sumelor în plus care au fost primite în mod necuvenit.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Comisiei Europene din 22 noiembrie 2013, astfel cum rezultă din avizul din aceeași zi al Oficiului de administrare și plată a drepturilor individuale, de a modifica, cu efect retroactiv de la 1 august 2010, pensiile acordate doamnei Bulté și, respectiv, domnului Krempa, în calitatea lor de avânzi-cauză ai unui fost funcționar decedat, și de a proceda la recuperarea sumelor care le-au fost plătite în mod necuvenit pentru perioada cuprinsă între 1 august 2010 și luna noiembrie 2013.
- 2) Obligă Comisia Europeană la restituirea doamnei Bulté și domnului Krempa a sumelor prelevate din pensiile lor respective, în aplicarea deciziei vizate la punctul 1 din prezentul dispozitiv.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015, p. 49.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 5 februarie 2016 – GV/SEAE

(Cauza F-137/14) ⁽¹⁾

[Funcție publică — Personal al SEAE — Agent contractual — Contract pe perioadă nedeterminată — Articolul 47 litera (c) din RAA — Motive de concediere — Ruperea legăturii de încredere — Dreptul de a fi ascultat — Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Principiul buneii administrări — Prejudiciu material — Prejudiciu moral]

(2016/C 106/57)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: GV (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (reprezentanți: S. Marquardt și M. Silva, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei SEAE de reziliere a contractului de muncă pe perioadă nedeterminată a reclamantului și cerere de despăgubiri și de daune-interese pentru prejudiciile moral și material suferite

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia din 29 ianuarie 2014 prin care directorul Direcției „Resurse umane” al Serviciului European de Acțiune Externă, care acționează în calitate de autoritate abilitată să încheie contracte de angajare, a decis rezilierea contractului de muncă al GV cu începere de la data de 31 august 2014.
- 2) Obligă Serviciul European de Acțiune Externă la plata sumei de 5 000 de euro către GV pentru repararea prejudiciului moral suferit de acesta din urmă.
- 3) Respinge în rest acțiunea.
- 4) Serviciul European de Acțiune Externă suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de GV.

⁽¹⁾ JO C 34, 2.2.2015, p. 54.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 5 februarie 2016 – Barnett și Mogensen/Comisia

(Cauza F-56/15) ⁽¹⁾

[Funcție publică — Funcționari pensionați — Pensii pentru limită de vârstă — Articolul 64 din statut — Coeficienți corectori — Actualizare anuală a coeficienților corectori — Articolul 65 alineatul (2) din statut — Actualizare intermediară — Articolele 3, 4 și 8 din anexa XI la statut — Prag de sensibilitate — Variația costului vieții — Articolul 65 alineatul (4) din statut — Lipsă a actualizării pentru anii 2013 și 2014 stabilită de legiuitor — Domeniu de aplicare — Regulamentul nr. 1416/2013 — Supraevaluarea coeficientului corector pentru Danemarca — Reducerea coeficientului corector prin mecanismul actualizării intermediare — Abuz de putere]

(2016/C 106/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Adrian Barnett (Roskilde, Danemarca) și Sven-Ole Mogensen (Hellerup, Danemarca) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara și F. Simonetti, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziilor de reducere a coeficientului corector aplicabil pensiei reclamanților, care au reședința în Danemarca, astfel cum rezultă din fișele lor de pensii pentru luna iunie 2014 și de reparare a prejudiciului moral pretins suferit ca urmare a informațiilor divergente și contradictorii pentru motivarea deciziilor atacate

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnii Barnett și Mogensen suportă propriile cheltuieli de judecată și sunt obligați la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 213, 29.6.2015, p.46.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 5 februarie 2016 –Clausen și Kristoffersen/Parlamentul

(Cauza F-62/15) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari pensionați — Pensii pentru limită de vârstă — Articolul 64 din statut — Coeficienți corectori — Actualizare anuală a coeficienților corectori — Articolul 65 alineatul (2) din statut — Actualizare intermediară — Articolele 3, 4 și 8 din anexa XI la statut — Prag de sensibilitate — Variația costului vieții — Articolul 64 alineatul (4) din statut — Neactualizare pentru anii 2013 și 2014 decisă de legiuitor — Întindere — Regulamentul nr. 1416/2013 — Supraevaluarea coeficientului corector pentru Danemarca — Reducerea coeficientului corector prin mecanismul de actualizare intermediară — Abuz de putere)

(2016/C 106/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Svend Leon Clausen (Jyllinge, Danemarca) și Niels Kristoffersen (Køge, Danemarca) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: E. Taneva și L. Deneys, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziilor de reducere a coeficientului corector aplicabil pensiei reclamanților, care au domiciliul în Danemarca, astfel cum reiese din fișele de pensii ale acestora din luna iunie 2014, și de reparare a prejudiciului moral pretins suferit ca urmare a informațiilor divergente și contradictorii din motivarea deciziilor atacate

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnii Clausen și Kristoffersen suportă propriile cheltuieli de judecată și sunt obligați să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Parlamentul European.

⁽¹⁾ JO C 213, 29.6.2015, p. 49.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 5 februarie 2016 –Barnett, Ditlevsen și Madsen/CESE

(Cauza F-66/15) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari pensionați — Pensii pentru limită de vârstă — Articolul 64 din statut — Coeficienți corectori — Actualizare anuală a coeficienților corectori — Articolul 65 alineatul (2) din statut — Actualizare intermediară — Articolele 3, 4 și 8 din anexa XI la Statut — Prag de sensibilitate — Variația costului vieții — Articolul 65 alineatul (4) din statut — Lipsă a actualizării pentru anii 2013 și 2014 decisă de legiuitor — Domeniu de aplicare — Regulamentul nr. 1416/2013 — Supraevaluarea coeficientului corector pentru Danemarca — Reducerea coeficientului corector prin mecanismul actualizării intermediare — Abuz de putere)

(2016/C 106/60)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Inge Barnett (Roskilde, Danemarca), Suzanne Barnett (Copenhaga, Danemarca) și Annie Madsen (Frederiksberg, Danemarca) (reprezentați: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârât: Comitetul Economic și Social European (reprezentați: K. Gambino, A. Carvajal, L. Camarena Januzec și X. Chamodraka, agenți și B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziilor de reducere a coeficientului corector aplicabil pensiei reclamantelor care își au reședința în Danemarca, astfel cum rezultă din fișele lor de pensii aferente lunii iunie 2014, și de reparare a prejudiciului moral pretins suferit ca urmare a informațiilor divergente și contradictorii furnizate pentru a motiva deciziile atacate.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Doamnele Barnett, Barnett și Madsen suportă propriile cheltuieli de judecată și sunt obligate la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comitetul Economic și Social European.

⁽¹⁾ JO C 213, 29.6.2015, p. 50.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 5 februarie 2016 – Ingrid Fedtke/CESE

(Cauza F-107/15) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Pensionare din oficiu — Vârstă de pensionare — Cerere de rămânere în activitate după împlinirea vârstei de pensionare — Articolul 52 al doilea paragraf din Statut — Interesul serviciului — Articolul 82 din Regulamentul de procedură — Cauză de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică — Neregularitatea procedurii precontencioase)

(2016/C 106/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Ingrid Fedtke (Wezembeek-Oppen, Belgia) (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Pârât: Comitetul Economic și Social European (reprezentați: K. Gambino, A. Carvajal, L. Camarena Januzec și X. Chamodraka, agenți, B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de pensionare a reclamantei cu efect de la 31 decembrie 2014 și a deciziei de respingere a cererii sale de continuare a activității.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Doamna Fedke suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comitetul Economic și Social European.

⁽¹⁾ JO C 320, 28.9.2015, p. 53.

Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2016 – ZZ/EAD

(Cauza F-2/16)

(2016/C 106/62)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: H.-E. von Harpe, avocat)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (EEAS)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei pârâtului de a nu-i rambursa cheltuielile de mutare din Zambia în Belgia

Concluziile reclamantului

Reclamantul solicită:

- anularea deciziei pârâtului din 12 martie 2015;
 - în măsura în care este necesar, anularea deciziei de respingere a reclamației;
 - obligarea Serviciului European de Acțiune Externă la plata cheltuielilor de judecată.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO